

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับมหภาค

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

การจัดทำยุทธศาสตร์แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เทศบาลตำบลออนใต้ ได้มีการทบทวนนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ แผนแม่บทที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนยุทธศาสตร์ภายใต้ แผนแม่บทภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) และกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนพัฒนาภาค (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน แผนพัฒนาภูมิภาคเหนือ ตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๕ แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวนรอบปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับมหภาคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น ๓ หัวข้อหลักดังนี้

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) และกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนาภูมิภาค/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน)

๑.๓.๒ แผนพัฒนาภูมิภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๕

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวนรอบปี พ.ศ. ๒๕๖๕

๑.๓.๔ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs)

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ รัฐบาลจึงจัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปีพุทธศักราช ๒๕๖๐ ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมายและสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์ชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ปีพุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติไว้ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (สำนักงานเลขาธิการของ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, ๒๕๖๑)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ในแต่ละยุทธศาสตร์ มีเป้าหมายในการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑.๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกရာช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อย ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data) ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่เกิดขึ้นในอนาคต โดยใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และ องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

๑.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการ ยกกระตือรือร้นศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ แนวคิด ๓ ประการ ประกอบด้วย ๑) ต่อยอดอดีต โดยที่รากเหง้า ทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย นำมา ประยุกต์ผสมผสานกับ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่ ๒) ปรับปัจจุบัน ปูทางสู่อนาคต การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคม และขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการพัฒนา อุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ ๓) สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนอง ต่อความต้องการของตลาดบนพื้นฐานของการต่อยอด อดีตและปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และ การจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก

๑.๑.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนา ที่สำคัญ เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัย ให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการและสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยการเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง

๑.๑.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมมีเป้าหมายพัฒนาภาคส่วน ต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนใน การร่วมคิดร่วม ทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ ไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับ ท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำ ประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคม ให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มี คุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง รวมถึงพัฒนาระบบ บริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพมีสภาพแวดล้อมและ นวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย และสร้างความ เข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูทางวัฒนธรรมและ ความเข้มแข็งของชุมชน

๑.๑.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมาย การพัฒนา ที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมภิบาล และความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็น ตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และ แผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยมีประเด็นใน การพัฒนาเพื่อจัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้ พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และใช้ เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๑.๑.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมาย การพัฒนา ที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมี ขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับ หรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะ ปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำ นวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงาน เทียบได้กับมาตรฐานสากล โดยทุกภาคส่วนใน สังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริต กระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติ ธรรม ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่ง ผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการของ ประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส กฎหมายต้องมีความชัดเจน นำไปสู่การลด ความเหลื่อมล้ำและ เอื้อต่อการพัฒนา

กล่าวโดยสรุปยุทธศาสตร์ชาติเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศ เพื่อให้ส่วนราชการและ หน่วยงานต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ อาทิ แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่าง ๆ ในด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามหัวเวลา เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมี เอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย อาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และประชาสังคม ซึ่งการดำเนินงานของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ มีความสอดคล้องและสนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ความมั่นคง ในการพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสร้างเสริมศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ตลอดชีวิต เปิดระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะทางด้านดิจิทัล (Digital) เป็นนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างความเป็นธรรม ลดความ เหลื่อมล้ำในสังคมในทุกมิติ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาด้วยตนเองการพึ่งตนเองอย่างมี ส่วนร่วม ประกันสังคมที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีด้วยหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการเติบโตด้วยคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีสังคมที่เติบโต อย่างยั่งยืน ฟื้นฟูความหลากหลายทางวัฒนธรรมและชีวภาพ และลดมลพิษ ดิน น้ำ อากาศ และสิ่งที่เกิดจากการ สร้างโดยมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ให้มีความเป็น ธรรมนำสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีสมรรถนะที่สูง มีระบบธรรมาภิบาล

อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่จำเป็น จะต้องมีความสอดคล้องและตอบสนองเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภายใต้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ อย่างน้อย ๓ ประเด็นคือ

๑) การสร้างพลังทางสังคม การบริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพของภาครัฐ การส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิตและพัฒนานวัตกรรม ประเด็นพลังทางสังคม เน้นการเปิดโอกาสให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วม ของประชาชนและภาคีเครือข่ายในการร่วมคิดวางแผนดำเนินการติดตามประเมินผลและจัดการปัญหาและความ ต้องการ และการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชน ด้วยการเพิ่มขีดความสามารถ ของชุมชนท้องถิ่น ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้และจัดการตนเองได้อย่างมีคุณภาพ

๒) ประเด็นการบริการประชาชน ให้เกิดการรับรู้อย่างมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ให้การพัฒนา ระบบบริการประชาชน มีระบบฐานข้อมูลที่ให้บริการประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน การบริหารการจัดการเงิน การคลัง ปรับสมดุลของ การดำเนินงานของภาครัฐให้เป็นไปอย่างรวดเร็วถูกต้องและเป็นธรรม มีการพัฒนาระบบ บริหารงานของรัฐพัฒนา ประสิทธิภาพและสมรรถนะของบุคลากรของรัฐ ให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการ ของการพัฒนาท้องถิ่นได้

๓) ประเด็นการวิจัย พัฒนานวัตกรรม ให้สามารถสนับสนุนการศึกษาการจัดการความรู้ด้วย นวัตกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในเชิงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น บูรณาการกับองค์ความรู้ที่ทันสมัย ที่สามารถทำให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ทั้งด้านการผลิต การแปรรูปและการตลาดอย่างครบวงจร สามารถ ดำรงชีวิตอย่างพึ่งพาตนเองได้ตามหลักพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง

นอกจากนั้น ยังมีแผนแม่บทเฉพาะกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติอันเป็นผลมาจากสถานการณ์การ แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ปีพุทธศักราช ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ ที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการ เตรียมความพร้อมในการเยียวยาช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบ ฟื้นฟูกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมให้เข้าสู่ภาวะ ปกติ มีเป้าหมายสำคัญ คือ “คนสามารถยังชีพอยู่ได้มีงานทำ กลุ่มเปราะบางได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง สร้างอาชีพ และกระจาย รายได้สู่ท้องถิ่น เศรษฐกิจประเทศฟื้นตัวเข้าสู่ภาวะปกติ และมีการวางรากฐานเพื่อรองรับการปรับ โครงสร้างเศรษฐกิจใหม่” โดยควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษในระยะ ๒ ปีข้างหน้า เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการ ฟื้นฟูและขับเคลื่อนประเทศให้สามารถ “ล้มแล้ว ลุกไว หรือ Resilience” โดยได้ระบุประเด็นการพัฒนา ๔ ประการ

- ๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากภายในประเทศ (Local Economy)
- ๒) การยกระดับขีดความสามารถของประเทศเพื่อรองรับการเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว (Future Growth)
- ๓) การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของคนให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนา ประเทศ (Human Capital)

๔) การปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการฟื้นฟูและพัฒนาประเทศ (Enabling Factors) ให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่จะส่งผลกระทบต่อศักยภาพของประเทศ

นอกจากนี้ รัฐบาลยังกำหนดให้มีการจัดทำแผนการปฏิรูปประเทศ เป็นแผนระดับที่ ๒ ตามมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่จะสนับสนุนต่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ทุกหน่วยงานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่จะต้องดำเนินการ ปฏิรูปประเทศให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชน แม้ว่าแผนการปฏิรูปประเทศฉบับปรับปรุงตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จะต้องดำเนินการทั้งหมด ๑๓ ด้าน ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านกฎหมาย ด้านกระบวนการยุติธรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุขด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศด้านสังคมด้านพลังงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบด้านการศึกษาและด้านวัฒนธรรมกีฬาแรงงานและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ อาจจะมีแผนยุทธศาสตร์ที่สอดคล้อง แบบบูรณาการ เกี่ยวกับทั้ง ๑๓ หัวข้อ ได้แก่ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุขด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสังคม ด้านพลังงาน ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ด้านการศึกษา ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นหลัก ส่วนด้านอื่นนั้นคงที่เกี่ยวข้องแบบบูรณาการไปด้วย ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจเน้นจุดสัมพันธ์กับแผนปฏิรูปประเทศที่ได้กล่าวข้างต้น ในที่นี้ขอนำเอาบางส่วนที่เกี่ยวข้องมาพิจารณา เช่น

๑) แผนปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ ที่มีเป้าหมายยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม ลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ สร้างมูลค่าของ การเกษตรให้สูงขึ้น การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดเล็ก การพัฒนาคนเพื่อเป็นพลังงานในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ซึ่งจะก่อให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น บุคลากรในภาคเกษตรภาคการท่องเที่ยวนอกจากผู้ประกอบการรายย่อย มีรายได้เพิ่มขึ้นมาจะกระตุ้นเศรษฐกิจของ ท้องถิ่นได้เป็นอย่างดีในภาวะปกติและภาวะผิดปกติ

๒) แผนปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมได้รับการรักษาดูแลฟื้นฟูอย่างเป็นระบบมีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน และเกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ ลดความขัดแย้งของการพัฒนาที่ใช้ฐานทรัพยากรธรรมชาติ บรรเทาผลกระทบและ ลดภัยพิบัติทางสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจำเป็นที่ จะต้องดำเนินการอย่างน้อย ๓ กิจกรรมคือ เพิ่มและพัฒนาพื้นที่ป่าไม้หรือพื้นที่สีเขียวในพื้นที่ของตนเองเพื่อสร้าง เศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่นอกเขตชลประทาน จัดการให้เกิดพื้นที่สีเขียวเพิ่มมากขึ้น ลดมลพิษทางอากาศทางน้ำขยะ การจัดการสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพที่จะเอื้อต่อคุณภาพชีวิตของชุมชนและสัตว์ ภายใต้ระบบการ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

๓) แผนปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุข จัดบริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพโดยทั่วถึง มีมาตรฐานสูงขึ้น ไม่ว่าจะอยู่ในภาวะฉุกเฉิน รวมถึงโรคระบาดระดับชาติและโรคอุบัติใหม่ เพิ่มประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพในการดูแลผู้ป่วยและประชาชน การป้องกันและการรักษา ระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุทั้งการบริบาล การรักษาพยาบาลที่บ้านและชุมชน การดูแลสุขภาพตนเองในระบบสุขภาพปฐมภูมิเชิงนวัตกรรมของชุมชน

๔) แผนปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ จะต้องนำมาใช้ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ โดยเน้นการใช้และเพิ่มพื้นที่ดิจิทัล เพื่อการสื่อสาร อย่างมีจรรยาบรรณ สร้างโอกาสการเรียนรู้ให้แก่ประชาชนสามารถจัดการความรู้ผ่านระบบดิจิทัลได้ เน้นระบบ การศึกษาในและนอกโรงเรียน และ การศึกษาทางไกลเป็นสิ่งสำคัญในการให้ความรู้แก่ประชาชนทั้งการพัฒนา คุณภาพชีวิตและอาชีพ จัดทำระบบฐานข้อมูล

ที่สามารถบริหารงาน เป็นศูนย์กลางแห่งการบริหารงานระบบข้อมูล ของจังหวัดได้ มีคลังข้อมูลข่าวสารเพื่อประชาสัมพันธ์ เชิงลบและการบริหารจัดการการกำกับดูแลสื่อออนไลน์และ ยกกระดับความตระหนักรู้ต่อข้อมูลข่าวสารเพื่อเตรียมความพร้อมประชาชนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและ ปรับตัวต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคต

๕) แผนปฏิรูปประเทศด้านสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ควรมีระบบการ ส่งเสริมการออม เพื่อสร้างหลักประกันรายได้แก่ประชาชนกลุ่มแรงงานทั้งในและนอกระบบ มีฐานข้อมูลทางสังคม และคลังความรู้ในระดับ พื้นที่ระดับฐานข้อมูล (Database) สามารถนำมาใช้ในการจัดเก็บภาษีจากสวัสดิการและ สร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ ที่ตรงกับความต้องการและปัญหาของกลุ่มเป้าหมาย มีระบบการดูแลคนพิการ คนที่ต้องการกลไกที่เอื้อต่อการเกิดชุมชนที่สามารถจัดการตนเองได้อย่างมีคุณภาพ

๖) แผนปฏิรูปประเทศด้านพลังงาน เน้นการใช้พลังงานสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ คุ่มค่า สร้างความรู้ ความตระหนักรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่องถึงการใช้พลังงานที่สะอาด

๗) แผนปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบให้มี มาตรการควบคุมกำกับ ติดตามและการบริหารจัดการของหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น จะเข้าไปมีส่วนร่วม เกี่ยวข้องอย่างซื่อสัตย์สุจริต ภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและการกำกับกิจกรรมที่ดีอย่าง แท้จริง หรือส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริต มีกระบวนการดำเนินงานที่ยุติธรรมที่รวดเร็ว โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ ประกาศันการทุจริตเชิง นโยบายในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่

๘) แผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เน้นการยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษาลดความ เหลื่อมล้ำทางการ ศึกษาในชุมชนต่าง ๆ ไม่ว่าจะบนพื้นที่สูงหรือที่ราบ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วย คุณภาพของประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่วัยระดับปฐมวัย วัยแรงงาน และผู้สูงอายุ จะจัดการศึกษาผู้ใหญ่ เน้นการ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนศูนย์การเรียนรู้ ฐานสมรรถนะตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ การ พัฒนากักขะ ตามนโยบายของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้ง ๑๗ ข้อเป้าหมาย (๑๗ SDGs) การจัดการศึกษานั้น องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ให้การสนับสนุนแก่ผู้เรียนทุกกลุ่มได้รับการ ศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ปรับตัวได้ ต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคตที่สามารถแก้ปัญหาในเชิงวิกฤติ ปรับตัวสื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีประสิทธิภาพ มีวินัยด้วยนิสัยที่ใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

๙) แผนปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เน้นการเพิ่ม มูลค่าทางเศรษฐกิจ ฐานวัฒนธรรม มีความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อพัฒนาสุขภาพที่แข็งแรง ให้ประชาชนเป็นคนดีคน เก่งและมีคุณภาพ พร้อมทั้ง กาย ใจ สติปัญญา และสุขภาวะที่ดี โดยสามารถสร้างรายได้จากศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และสิ่งแวดล้อม มาใช้ในการ เพิ่มมูลค่าในเชิงการท่องเที่ยวหรือการเพิ่มผลิตภาพ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) และกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลา ของการ ปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงมาเป็น แนวทางในการพัฒนาประเทศ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้ อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความ สมดุลและยั่งยืน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔)

กรอบหลักของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็น ศูนย์กลางของการ พัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาใน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางพัฒนาที่มุ่งมั่นสู่การ เปลี่ยนแปลงผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กำหนด ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยมี การกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้า และบริการ รวมถึงเป็นแหล่งผลิตสินค้า เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมี นวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมาย ในระยะ ๕ ปีที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีและอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑.๒.๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนใน แต่ละช่วงวัยให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติและ พฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วย ตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทาง สังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งลดปัญหาความเหลื่อม ล้ำด้าน รายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการ เข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

๒.๒.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เน้นให้เศรษฐกิจ เติบโตได้ตาม ศักยภาพและมีเสถียรภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้น เกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น

๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มุ่งเน้นการรักษาและ พื้นฟูฐาน ทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่ม ประสิทธิภาพการลดก๊าซ เรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่ เกิดจากสาธารณภัย

๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน เน้นการ ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสามัคคี ประชาชนมีส่วนร่วม ป้องกันแก้ไข ปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน มีโอกาส ในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และ ความร่วมมือด้านความมั่นคงกับ นานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ

๑.๒.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาล ในสังคมไทย เร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่าย ด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ

๑.๒.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ มุ่งเน้นการลดการใช้พลังงานและ ลดต้นทุน โลจิสติกส์ของประเทศ

๑.๒.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม เพิ่มความเข้มแข็ง ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑.๒.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการ กระจาย รายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม โดยพื้นที่ ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการ ลงทุนในพื้นที่ เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

๑.๒.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าใน อนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาค อนุภูมิภาคอาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุม ภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

โดยมีหลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑) การบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณและมีระบบมีค้ำกัน และการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี มุ่งเน้นการพัฒนาคนมีความเป็นคนที่สมบูรณ์

๒) มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม

๓) ประเทศไทยมีเอกราช โดยการดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ ประชาชนปราศจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ โดยอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม รวมถึงความมั่นคงทางด้านพลังงาน อาหาร และน้ำ

๔) เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีสุขภาพร่างกายและจิตใจสมบูรณ์มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ จิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม

๕) การใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาคเอกชนและประชาชน มุ่ง เสริมสร้างกลไกพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบันมากขึ้นทั้งกลไกที่เป็น กฎระเบียบต่าง ๆ และกลไกการทำงานในรูปแบบของคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ การขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ในระดับให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์

กล่าวโดยสรุปแล้วแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) น่าจะสอดคล้องกับการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเปราะบางและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ได้แก่ การเสริมสร้าง ศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานราก

๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ได้แก่การเสริมสร้าง ฐานการผลิตนอกและในภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน ยกกระตือรือร้นการผลิตสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐานและ สอดคล้องกับความต้องการตลาด เสริมสร้างศักยภาพสถาบันเกษตรกรและการรวมกลุ่ม ส่งเสริมและสนับสนุนการ สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร

๓) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ส่งเสริมความหลากหลายทาง ชีวภาพ บริหารจัดการน้ำและการส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔) ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทยได้แก่การ ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาด ที่เหมาะสม และเกิดความคุ้มค่า

การพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เนื่องจากรัฐบาลยังไม่ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) คณะทำงานจึงวิเคราะห์แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในระยะต่อไป ท่ามกลาง แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระดับโลก การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) ได้ส่งผลให้สถานการณ์ของประเทศไทย อาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่ทำให้ประเทศไทยมีความเปราะบางยิ่งขึ้น โดยหากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน จะเป็นเหตุให้ประเทศไทยไม่สามารถก้าวตามโลกได้อย่างเท่าทัน ซึ่งการ พัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป็นแผนระดับ ปฏิบัติการในช่วง ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในการร่างกรอบการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ยังคงน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลัก ปรัชญานำทางในการขับเคลื่อนและวางแผนการพัฒนาประเทศ ที่ไม่ว่าประเทศไทยและประชาคมโลกยังต้องเผชิญ กับสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-๑๙) และโครงสร้างในประเทศที่ยังคงมีข้อจำกัดภายในที่รอการปรับปรุงแก้ไขในหลายมิติ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔)

ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประเทศไทยจะยังคงเผชิญกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลก การทบทวนบริบทการพัฒนาประเทศใน กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑) ฉายภาพ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Megatrends) ที่สำคัญและคาดว่าจะมีผลต่อทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคต

๒) สรุปสาระสำคัญของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-๑๙) ซึ่งได้ส่งผล กระทบต่อประเทศไทยในหลากหลายมิติ และ

๓) ทบทวนสถานะของการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านความมั่นคง ความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การสร้าง การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ รวมถึงนำเสนอ ผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงระดับโลกและผลกระทบจากวิกฤตเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-๑๙) ที่มีต่อ ประเทศไทย เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ และสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาประเทศ การพลิกโฉมประเทศไทย (Thailand's Transformation) ในระยะ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีเป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่าง ยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand” โดยกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีสาระสำคัญโดยสังเขปต่อไปนี้

๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-added Economy) โดยเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยี การท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและความยั่งยืน กิจกรรมหลากหลายกระจายรายได้ใส่ใจสิ่งแวดล้อม การผลิตและส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า ยกระดับการแพทย์ ให้ทันสมัยและทั่วถึงเป็นศูนย์กลางบริการสุขภาพมูลค่าสูง โครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกเชื่อมโยง กับภูมิภาคอย่างไร้รอยต่อ และส่งเสริมการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย บริการดิจิทัลและดิจิทัลคอนเทนต์ เติบโตรวดเร็ว

๒) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค เสริมสร้างศักยภาพธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจ ชุมชนและวิสาหกิจ เพื่อสังคมให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและตลาดสมัยใหม่ พื้นที่และเมืองมี ความเจริญทันสมัยและน่าอยู่ ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม ประชาชน สามารถยับยั้งสถานะและได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างเหมาะสม

๓) วิถีชีวิตยั่งยืน (Eco-friendly Living) เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยของเสีย ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์และพัฒนาเป็นพลังงานหมุนเวียน ลดความเสี่ยงจากธรรมชาติใช้มาตรการเชิงพื้นที่และ เทคโนโลยีในการรับมือจากภัยธรรมชาติ และ

๔) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's Transformation) กำลังคนมีสมรรถนะสูงตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต ระบบการศึกษาและพัฒนาฝีมือแรงงานมีคุณภาพ คนทุกช่วงวัยมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ภาครัฐมีสมรรถภาพสูงและทันสมัยอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน)

ภาคเหนือมีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมประเพณีที่มีอัตลักษณ์โดดเด่น มีการฟื้นฟูสืบสานและ สร้างสรรค์พัฒนาสู่การผลิตสินค้าและบริการ โดยเฉพาะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีบริการสุขภาพและผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมที่มีชื่อเสียงระดับสากล พื้นที่เกษตรของภาคเหนือมีขนาดเล็กเหมาะสมต่อการปรับระบบการผลิต เพื่อสร้างคุณค่าตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ ในเชิงภูมิศาสตร์แล้วภาคเหนือมีศักยภาพในการขยายการค้า การลงทุน และบริการเชื่อมโยงเศรษฐกิจในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง และสามารถขยายไปสู่จีนตอนใต้และกลุ่ม ประเทศเอเชียใต้ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก ดังนั้น การพัฒนาภาคเหนือสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องนำศักยภาพทางภูมิสังคม ประกอบกับปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้ของสถาบันการศึกษาและองค์กรในพื้นที่มาใช้ในการต่อยอดการผลิตและบริการที่มีศักยภาพและ โอกาสเพื่อสร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๕๙) ได้เสนอแนวทางการแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ สู่การ ปฏิบัติการ คณะทำงานได้แนวทางการแปลงยุทธศาสตร์ดังกล่าว ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้การขับเคลื่อนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม มีการกำหนดพื้นที่เป้าหมาย สาขาการผลิตและบริการเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ จังหวัด ภาค และเมือง เกิดผลสัมฤทธิ์และสอดคล้องกับเป้าหมายรวมของประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ยกระดับการผลิตและการ สร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าและบริการ โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ ๒) เชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออก เอเชียใต้๓) ดูแลช่วยเหลือคนจน และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันใน ชุมชนได้ และ ๔) แก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำ ป่าต้นน้ำ และ ปัญหาหมอกควัน

กระบวนการแปลงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่เน้น การสร้างความเข้าใจและสร้างความร่วมมือกับทุกหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องให้สามารถนำแนวคิด เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาของแผนฯ ไปกำหนดกลยุทธ์และแผนงานโครงการในระดับปฏิบัติ เป็นการ แปลงเป้าประสงค์ และทิศทางการพัฒนาสู่เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาระยะ ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เพื่อเป็นกรอบการจัดทำแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ในเชิงนโยบาย กระทรวง กรม นำยุทธศาสตร์การพัฒนา ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มาวิเคราะห์ ความเกี่ยวข้องกับภารกิจเพื่อจัดทำแผนกระทรวง กรม จังหวัด และกลุ่มจังหวัด นำยุทธศาสตร์การพัฒนาภายใต้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มาเชื่อมโยงลงสู่แผนพัฒนาจังหวัด กลุ่มจังหวัด มีการจัดทำ แผนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ในเชิงพื้นที่ ชุมชน ท้องถิ่น รวบรวมปัญหาและความต้องการของ ประชาชนมาเป็นแผนพัฒนา จัดลำดับความสำคัญปัญหาและความต้องการในพื้นที่ เป็นการเชื่อมโยงแผนชุมชน และท้องถิ่นไปสู่แผนพัฒนาจังหวัด จากนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับตั้งแต่ในระดับชุมชน ท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด กลุ่มจังหวัด โดยแผนพัฒนาภาค (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน มียุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑.๓.๑.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้าง มูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูง ด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม โดยมีแนวทางในการพัฒนา ๑) พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ๒) พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง

๑.๓.๑.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค โดยมีแนวทางในการพัฒนา

๑) เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน และวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดนให้ สอดคล้องและสมดุล ระหว่างการอนุรักษ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พัฒนาโครงข่ายเส้นทางและระบบขนส่ง ย่อยที่เชื่อมต่อกับระบบหลัก ของประเทศและอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออกตะวันตก

๒) พัฒนาเชียงใหม่เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจให้มีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรมทาง เศรษฐกิจเทียบเท่าเมือง ขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติและมีความน่าอยู่

๓) พัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบรางที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) และเมือง ในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน ได้แก่ อำเภอแม่สอด อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงแสน อำเภอเชียงของ

๔) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือเข้าถึงข้อมูลกฎระเบียบการค้า นิเทศกิจระดับ ภูมิภาค และสากล

๕) พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่ม ประเทศเพื่อนบ้านและ AEC

๑.๓.๑.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกฐานะเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่ อุตสาหกรรม เกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

๑) พัฒนาฐานการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตรปลอดภัย ในพื้นที่ภาคเหนือ ตอนล่าง

๒) สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดห่วงโซ่คุณค่า และเชื่อมโยงกับ อุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และแปรรูปชีวมวล

๔) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ ส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิต และเทคโนโลยีที่เหมาะสม กับสภาพพื้นที่

๕) สร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer)

๖) พัฒนา ช่องทางตลาดออนไลน์และระบบโลจิสติกส์สำหรับสินค้าเกษตรจากชุมชน พัฒนาวัตถกรรมการ สร้าง ระบบโลจิสติกส์สินค้าเกษตรจากชุมชน และ

๗) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยง

๑.๓.๑.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแล ผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วม ของครอบครัวและชุมชน ยกฐานะทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ โดยมีแนวทางในการ พัฒนา ได้แก่

๑) เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน และวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดน

๒) พัฒนาเชียงใหม่เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจ ให้มีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรมทาง เศรษฐกิจเทียบเท่าเมือง ขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติ

๓) พัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบรางที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอ เชียงของ) และเมืองใน พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน และ

๔) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือ เข้าถึงข้อมูล กฎระเบียบ พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพ สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC โดยให้ความสำคัญกับการใช้ ประโยชน์ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบอย่างการเกื้อกูลกัน บนความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐและเอกชนทั้งไทยและเพื่อน บ้าน ซึ่งจะสอดรับกับการเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษของพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และจังหวัดเชียงราย

๑.๓.๑.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหาร จัดการ น้ำอย่าง เหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการ พัฒนา

๑) อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำในพื้นที่ ๘ จังหวัด ภาคเหนือ ตอนบน

๒) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบในลุ่มน้ำหลักของภาค

๓) แก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตาก

๑.๓.๒ แผนพัฒนาลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และลำพูน มีเป้าหมายการพัฒนา คือ “พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง” กรอบแนวคิดของแผนพัฒนาลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๕) ให้มีความ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายสำคัญอื่น ๆ ของรัฐบาล ความ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑, ๒๕๖๔) มีประเด็นการพัฒนาดังนี้

๑.๓.๒.๑ ประเด็นการพัฒนาดังนี้ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่ วัตถุประสงค์เพื่อ

๑) สร้างการเชื่อมโยงธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการสู่ท้องถิ่น

๒) ยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าแก่สินค้าและบริการท้องถิ่น โดยผสมผสานภูมิปัญญาและเทคโนโลยี นวัตกรรม

๓) สร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน และ

๔) เพิ่มมูลค่าการตลาดที่เน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง (Destination) โดยมีแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ๔ จังหวัด (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน) ยกระดับการ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การแพทย์แผนไทย ส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมล้านนาและพัฒนาหัตถกรรมท้องถิ่นของกลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ รวมถึงเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เพื่อรองรับรูปแบบการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า

๑.๓.๒.๒ ประเด็นการพัฒนาดังนี้ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่

แนวทางการพัฒนาท่องเที่ยวเชื่อมโยง ๔ จังหวัด (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน) โดยยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การแพทย์แผนไทย ส่งเสริมอัตลักษณ์ วัฒนธรรมล้านนาและพัฒนาหัตถกรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ รวมถึงเพิ่มศักยภาพการ ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เพื่อรองรับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า โดยมีแนวทางการส่งเสริม อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอาหารมูลค่าสูง (NTFV) อุตสาหกรรมสุขภาพความงาม สมุนไพร และหัตถอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑ ด้วยการเชื่อมโยงอัตลักษณ์ล้านนาผสมผสานเทคโนโลยี นวัตกรรม (High Touch High Value) ตลอดห่วงโซ่คุณค่า เพื่อตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและ AEC บน ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา

๑.๓.๒.๓ ประเด็นการพัฒนาดังนี้ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์ วัตถุประสงค์เพื่อ ๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการ ๒) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐาน และ ๓) สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตผลการเกษตร ผลิตภัณฑการเกษตร โดยส่งเสริมการเกษตรต้นทางและเกษตรแปรรูปในพื้นที่ (NTFV) ของผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญและโดดเด่นในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ โดยการพัฒนาวัตถุดิบการเกษตรแบบหมุนเวียน รวมถึงการพัฒนาแบบการผลิตเพื่อยกระดับมาตรฐานของสินค้าเกษตรสร้าง โอกาสในการจำหน่ายเพื่อการเชื่อมโยงธุรกิจการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๑.๓.๒.๔ ประเด็นการพัฒนาดังนี้ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน วัตถุประสงค์เพื่อ ๑) สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้นหรืออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เกื้อหนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน และ ๒) อนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย และการใช้ประโยชน์อย่างมี คุณค่าที่ก่อให้เกิดความยั่งยืน โดยส่งเสริมการเกษตรและอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยกระดับการ บริหารจัดการวัสดุทางการเกษตรด้วยการนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนวัตกรรมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการลด ฝุ่นควัน (PM ๒.๕) พร้อมทั้งสร้างมาตรการปลอดภัยการเผาทั้งรูปแบบของการส่งเสริมอาชีพและการบูรณาการอย่างมี ส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวและอากาศบริสุทธิ์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่าง ยั่งยืน

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวนรอบปี พ.ศ. ๒๕๖๕

สภาพปัญหาในปัจจุบันของพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยโดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ ยังต้องเผชิญกับ ภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของจังหวัด และประเทศอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มทวี ความรุนแรงมากขึ้น เช่น ปัญหาการค้ายาเสพติด ปัญหาคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ปัญหาแรงงานต่าง ด้าวทั้งในและนอกระบบ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว ปัญหาการ ก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาด้านสาธารณสุข โรคระบาดติดต่อ โรคระบาด การบุกรุกทำลายป่าไม้และ ทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาระบบสาธารณสุข และภัยธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา สิ่งแวดล้อม รวมถึงปัญหาความขัดแย้งและความแตกแยกทางความคิดของคนภายในสังคมที่ เกิดจากสถานการณ์ด้านการเมือง ความขัดแย้งของกลุ่มผลประโยชน์ที่ก่อให้เกิดปัญหาความมั่นคงภายใน จึงมีความ จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานของรัฐ องค์กรภาคเอกชน และภาคประชาสังคม และที่สำคัญยิ่งคือ การสร้าง ภูมิคุ้มกันและปลูกฝังจิตสำนึก สร้างค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่เยาวชนรุ่นใหม่ซึ่งจะเติบโตเป็น ผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ และมีความ สำคัญกับผืนดินของต่อสังคมส่วนรวมในอนาคตเพื่อให้ประเทศชาติมีเสถียรภาพและความ มั่นคงที่ยั่งยืนสืบต่อไป แผนพัฒนา จังหวัดเชียงใหม่ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้กำหนด วิสัยทัศน์ “นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง” (City of Life and Prosperity) เมืองที่ให้ความสุขและชีวิตที่มีคุณค่าแก่ผู้อยู่ อาศัยและผู้มาเยือนในฐานะเมืองที่น่าอยู่ และน่าท่องเที่ยวในระดับโลก โดยมีแผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ประกอบด้วยประเด็นการ พัฒนา ๖ ประเด็น (กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่, ๒๕๖๑) ได้แก่

๑.๓.๓.๑ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่าเชื่อมโยงธรรมชาติ วัฒนธรรม สุขภาพ และ เศรษฐกิจท้องถิ่น มีแนวทางการพัฒนา คือ ๑) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรและ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ ๒) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงสู่ระดับสากล ๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ๔) ส่งเสริมยกระดับมาตรฐานและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยวบนฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และ ๕) ส่งเสริมและเชื่อมโยงการประชาสัมพันธ์และ การตลาดทางการท่องเที่ยว

๑.๓.๓.๒ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การขับเคลื่อนเกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงตลอดห่วงโซ่คุณค่า และ พัฒนานวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต ภายใต้ BCG Model โดยมีแนวทางในการพัฒนา คือ ๑) ส่งเสริมเกษตร ปลอดภัยและ เกษตรอินทรีย์ ๒) ส่งเสริมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต ๓) ส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพ เกษตรกรและผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขันธุรกิจ และ ๔) ส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีและ นวัตกรรมในการยกระดับการผลิตและการประกอบธุรกิจภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model)

๑.๓.๓.๓ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การผลักดันเชียงใหม่สู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ เมืองแห่งไมซ์ เมืองแห่ง สตาร์ทอัพ และเมืองนวัตกรรมการแพทย์และสุขภาพ (SMS & Medicopolis Smart City, MICE City, Startup City, Medicopolis) ให้สามารถรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าและการลงทุนของภาคเหนือ โดยมีแนวทางใน การพัฒนา คือ ๑) พัฒนาให้ เป็นเมืองแห่งนวัตกรรมการแพทย์และสุขภาพ ๒) พัฒนาเมืองให้สามารถใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ ทันสมัยและชาญฉลาด ๓) พัฒนาธุรกิจ MICE อย่างมีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมและพัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการ MICE และ ๔) พัฒนาองค์ความรู้สร้างขีดความสามารถให้แก่ Startup, SMEs, OTOP ให้มีศักยภาพพร้อม ขับเคลื่อนสู่ตลาดในและต่างประเทศ

๑.๓.๓.๔ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) โดยใช้ความคิด สร้างสรรค์ ภูมิปัญญาและอัตลักษณ์ล้านนา โดยมีแนวทางการพัฒนา คือ ๑) ส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของบุคลากร และ ผู้ประกอบการในชุมชน ๒) ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการบริการด้วยความคิดสร้างสรรค์ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ ล้านนา และ ๓) ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการบริการด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล

๑.๓.๓.๕ ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การจัดการปัญหาฝุ่นควัน (PM๒.๕) พัฒนาระบบสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการพัฒนา คือ ๑) ป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและฟื้นฟูให้อยู่ในสภาพ สมบูรณ์ ๒) บริหาร

จัดการสิ่งแวดล้อมที่เกิดมลพิษทางน้ำ ดิน อากาศ ขยะ และของเสียอันตรายให้มีคุณภาพดีขึ้น รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ ๓) ส่งเสริมความเข้าใจและจิตสำนึกของชุมชนในการ อนุรักษ์ หวงแหน ลดข้อขัดแย้ง และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ๔) พัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและการ เพิ่มประสิทธิภาพการอนุรักษ์พลังงาน และการใช้พลังงานทดแทนให้เหมาะสม และ ๕) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยน อาชีพเพื่อลดฝุ่นควันและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๓.๓.๖ ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การจัดการสาธารณสุขการสร้างความมั่นคง และยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี ของประชาชนตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีแนวทางในการพัฒนา คือ ๑) เพิ่มประสิทธิภาพด้านความมั่นคงภายใน เพื่อรับมือกับปัญหาภัยคุกคามด้วยความมั่นคงทุกรูปแบบ ๒) เพิ่มประสิทธิภาพและความพร้อมด้านความมั่นคงตามแนวชายแดน ๓) ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ๕) เสริมสร้างความพร้อมการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ และ ๖) ส่งเสริมการพัฒนาคนทุกช่วงวัย

๑.๓.๔ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs)

การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มีความสอดคล้อง กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนใน ๑๒ เป้าหมาย ได้แก่

- ๑) ขจัดความยากจน
- ๒) ขจัดความอดอยาก
- ๓) สุขภาพดีและความเป็นอยู่ที่ดีพร้อม
- ๔) การศึกษาที่มีคุณภาพ
- ๖) สุขภาพและน้ำสะอาด
- ๗) การมีพลังงานสะอาดใช้อย่างเพียงพอ
- ๘) ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างบุคคล และชุมชน
- ๙) พัฒนาภาคอุตสาหกรรม นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน
- ๑๐) ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างบุคคล และชุมชน
- ๑๑) สร้างให้เกิดชุมชนเมืองที่ยั่งยืน
- ๑๒) การผลิตและการบริโภคที่รับผิดชอบ
- ๑๓) การเสริมสร้างเครือข่ายให้บรรลุเป้าหมาย

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

<p>วิสัยทัศน์ : “บำบัดทุกข์ บำรุงสุขและคุณภาพชีวิตของชาวเชียงใหม่ ด้วยการให้บริการสาธารณะ ที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่า”</p>	
<p>พันธกิจ</p>	<p>ยุทธศาสตร์</p>
<p>๑) บูรณาการหน่วยงานภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่และเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และองค์กรชุมชน ทำการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เชิงสร้างสรรค์อย่างมีส่วนร่วม ด้วยคุณภาพที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม อย่างเสมอภาค และยั่งยืน</p> <p>๒) สร้างความมั่นคงทางด้านโภชนาการ ห่วงโซ่อุปสงค์และอุปทานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจนสามารถเข้าสู่ระดับการแข่งขันทั้งภายในและต่างประเทศได้</p> <p>๓) ปรับปรุงระบบการใช้ประโยชน์ฐานข้อมูลพื้นฐานและทันสมัยในทุกมิติเชื่อมโยงระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยแผนแม่บทและวางระบบการบริหารงานในระดับกลุ่มจังหวัด กลุ่มภาคเหนือตอนบน กลุ่มภาคเหนือและระดับชาติ เชื่อมโยงกับภูมิภาคกลุ่มอาเซียนและระบบการตลาดและบริโภคของสากลได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๔) สร้างและปรับปรุงระบบการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวเชียงใหม่ ด้วยการให้บริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่า ทั้งด้านการบรรเทาสาธารณภัย การสาธารณสุขเชิงรุกและป้องกัน รวมถึงการเตรียมความพร้อมด้วยแผนรองรับความเสี่ยงเชิงสาธารณะอย่างรอบคอบและเปิดเผยที่ปฏิบัติได้ทุกระดับและพื้นที่อย่างธรรมาภิบาล</p>	<p>ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี ๗ ด้าน แบ่งเป็น ๒๙ เป้าประสงค์ ๖๘ ตัวชี้วัด ๓๔ กลยุทธ์ ตามรายละเอียดดังนี้</p> <p>๑) ด้านพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน มี ๓ เป้าประสงค์ ๑๐ ตัวชี้วัด ๓ กลยุทธ์</p> <p>๒) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และแหล่งน้ำ มี ๔ เป้าประสงค์ ๑๐ ตัวชี้วัด ๕ กลยุทธ์</p> <p>๓) ด้านการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเรียบร้อยในชุมชน มี ๒ เป้าประสงค์ ๖ ตัวชี้วัด ๔ กลยุทธ์</p> <p>๔) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มี ๔ เป้าประสงค์ ๕ ตัวชี้วัด ๔ กลยุทธ์</p> <p>๕) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา ส่งเสริมเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว มี ๘ เป้าประสงค์ ๑๘ ตัวชี้วัด ๘ กลยุทธ์</p> <p>๖) ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มี ๓ เป้าประสงค์ ๑๐ ตัวชี้วัด ๓ กลยุทธ์</p> <p>๗) ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มี ๓ เป้าประสงค์ ๑๐ ตัวชี้วัด ๓ กลยุทธ์</p> <p>เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม</p> <p>๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔. การอนุรักษ์ พนฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๕. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน</p> <p>๖. การป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเปราะบางเรียบร้อยในชุมชน</p> <p>๗. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี</p>

ยุทธศาสตร์ ๑ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๑. โครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนา	๑.๑ ระบบสาธารณูปโภค การคมนาคมขนส่ง มีประสิทธิภาพสามารถตอบสนองความต้องการของ	๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งที่จำเป็น	๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคมและขนส่งทั้งทางถนน และความต้องการของคนในท้องถิ่นมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและ ๒. ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของถนนให้ได้มาตรฐานที่ดี มีความปลอดภัยในการเดินทางและขนส่งสินค้าจัดให้มีไฟสัญญาณจราจร ป้ายเส้นทาง ระบบไฟฟ้า ส่องสว่างที่เหมาะสมเพียงพอ รวมถึงการปรับปรุงคุณภาพการคมนาคมขนส่งทางน้ำ
		๒. พัฒนาจัดการโครงสร้างบริหารพื้นฐาน	๑. พัฒนาและปรับปรุงระบบข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค ให้สามารถไขว่ขวางแผนตัดสินใจเร่งด่วนในการ พัฒนาได้ตามลำดับความสำคัญ ความจำเป็นเพื่อลดความซ้ำซ้อนของโครงการ สามารถกำหนดแนวทางในการใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าต่อการลงทุน ๒. จัดทำผังเมือง ขอบบังคับการใช้พื้นที่เพื่อกำหนดนโยบาย และควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน อาคารบ้านเรือน โรงงานและการวางแผนพื้นที่เพาะปลูก โดยได้รับความเห็นชอบจากประชาชนในพื้นที่ ๓. ผลักดันให้เกิดระบบการให้บริการขนส่งสาธารณะและขนส่งมวลชนที่เชื่อมโยงกับท้องถิ่นอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการใช้งานของประชาชนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ ๑ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
		๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิตทางการเกษตร	๑. ปรับปรุงและพัฒนาสาธารณูปโภคด้านการเกษตรและชลประทาน เพื่อการเกษตรให้สามารถป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้งที่มีต่อภาคเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๒. ปรับปรุงและพัฒนาสาธารณูปโภค เพื่อเพิ่มศักยภาพและสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนในท้องถิ่นโดยเฉพาะการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มและลดค่าใช้จ่ายในการกระจายสินค้า เช่น การจัดตั้ง และดูแลตลาดกลางรับซื้อ ขยาย ๓. พัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรอย่างมีส่วนร่วม ตลอดจนติดตามประเมินผลความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ ๒ : การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๒. การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๒.๑ ชุมชนยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเกิดภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ	๑. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและสร้างภูมิคุ้มกันระบบเศรษฐกิจในท้องถิ่น	๑. ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นเพื่อเป็นฐานการผลิตทางด้านการเกษตรอย่างคุ้มค่าและเกิด ประโยชน์สูงสุด โดยใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง ผสมผสานกับวิถีชีวิตดั้งเดิมบนพื้นฐานวัฒนธรรมของชุมชนเป็นสำคัญตลอดจนการสนับสนุนต่อยอดและขยายผลความสำเร็จการพัฒนาโครงการหลวง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ภูมิปัญญาและนวัตกรรมการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ๒. การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการเกษตรในท้องถิ่น เช่น การพัฒนาเมล็ดพันธุ์ การจัดเก็บรักษาผลผลิต การแปรรูปผลิตภัณฑ์ และการให้บริการวิชาการ ด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้เกษตรกรรายอย่างเป็นระบบ ตลอดจนรณรงค์และ ส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เพื่อการบริโภคและการผลิตเพื่อจำหน่ายในชุมชน ๓. ส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพเสริมต่อยอดจากอาชีพ เกษตรกร โดยการสร้างกลุ่ม อาชีพหรือสหกรณ์ ที่มีความเข้มแข็ง เพื่อสร้างรายได้เสริมและผลักดัน ให้เกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง ๔. ส่งเสริมการออมในทุกระดับชุมชนบนพื้นฐานของความเข้าใจและความพร้อมของชุมชน ๕. เสริมสร้างค่านิยมในการบริโภคสินค้าชุมชนและสินค้า ที่ผลิตภายในประเทศ

ยุทธศาสตร์ ๒ : การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
<p>๒. การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)</p>	<p>๒.๒ ท้องถิ่นมีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและ วิสาหกิจชุมชน ให้มีความพร้อมแข่งขันและรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน</p>	<p>๒. ส่งเสริมท้องถิ่นให้มีการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในชุมชน มีความพร้อมแข่งขันและรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน</p>	<p>๑. ส่งเสริมและพัฒนากิจการท่องเที่ยวในชุมชน ทั้งกิจกรรม ทางการท่องเที่ยวเดิมและเพิ่มกิจกรรมใหม่ เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงสุขภาพ และเชิงนิเวศ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ชนบทธรรมนิยม ประเพณี บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วม เหมาะสมกับศักยภาพ และเกิดประโยชน์ต่อคนในท้องถิ่น</p> <p>๒. ศึกษา รวบรวม และเผยแพร่ข้อมูล เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อให้สามารถเตรียมความพร้อมและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงด้านการท่องเที่ยวและวิสาหกิจชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๓. สร้างการมีส่วนร่วมและเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชนและท้องถิ่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในการพัฒนาและประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ</p>
		<p>๓. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชน เพื่อวิสาหกิจชุมชนเพื่อยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน</p>	<p>๑. พัฒนาความรู้ผู้ประกอบการในท้องถิ่น ในด้านการบริหารจัดการธุรกิจ ประกอบด้วย การตลาด การผลิต/การบริการ การบริหารจัดการและการเงิน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากร ทักษะแรงงาน การศึกษาและพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่ายกระดับการคาและบริการให้ได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันได้ในตลาดการค้าอาเซียน</p> <p>๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชนมีอำนาจในการต่อรองการจัดหาปัจจัยการผลิต เพื่อลดต้นทุนในการผลิตตลอดจนแสวงหาโอกาสทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศรวมกันในลักษณะกลุ่มเครือข่าย โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน</p> <p>๓. ส่งเสริมการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตการออกแบบเพื่อเพิ่มคุณภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า/บริการ การตลาด และการขายที่เชื่อมโยงสู่ตลาดภายนอก</p>

ยุทธศาสตร์ ๓ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
<p>๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๓.๑ ชุมชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์ระบบนิเวศ</p>	<p>๑. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยชุมชน</p>	<p>๑. พัฒนานวัตกรรมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน เช่น ปลูกป่าในพื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่สาธารณะสร้างฝาย ต้นน้ำลำธาร โดยให้ชุมชนเป็นผู้มีบทบาทหลักในการริเริ่มดำเนินการและโดยภาครัฐ</p> <p>๓. กำหนดบทบัญญัติข้อบังคับและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของ ปรับปรุงกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับ แต่ละพื้นที่ การกำหนดขอบเขตพื้นที่ (Zoning) อย่างเป็นรูปธรรม และนำกฎระเบียบมาบังคับใช้ อย่างจริงจัง ตลอดจนนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูลการครอบครองพื้นที่</p> <p>๔. รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนตระหนักในคุณค่าของ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมในการผลิตและบริโภคที่ส่ง ผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม</p> <p>๕. จัดกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนกลุ่มต่างๆ มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการป้องกัน แก้ไข ปัญหาและพันพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นนวัตกรรมที่เกิดขึ้นในการจัดการกับปัญหาเหล่านี้ จะดำเนินการแก้ไขในนามของสวนรวม (Collective action) ทั้งผ่านการไ้กระบวนกรเวทีประชาคมเพื่อสร้างความตระหนักถึงปัญหารวมกันและเพื่อระดมความคิดเห็น ในการหาทางแก้ไข ทั้ง ใ้การลงมือลงแรงรวมกันเพื่อแก้ไข ปัญหา เช่น การปลูกป่า การทำแนวกันไฟฟ้า การรวมกลุ่ม เป็นอาสาสมัครเพื่อลาดตระเวนและป้องกันการกระทำกรที่เป้นต้นเหตุของปัญหา หรือใ้การทำสัญญาประชาคม ในชุมชนโดยการกำหนดเป็นกฎกติกาของชุมชนหรือกฎบ้าน ฯลฯ เป้นตน</p>

ยุทธศาสตร์ ๓ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
		<p>๒. ป้องกันและแก้ปัญหาขยะและมลภาวะในชุมชน</p>	<p>๑. พัฒนาระบบการบริหารจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาน้ำเสีย ขยะมูลฝอย ปัญหาหมอกควันให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด โดยส่งเสริมให้ชุมชนสามารถดำเนินการ ด้วยตนเองมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๒. ส่งเสริมให้มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น ทั้งภาครัฐ เอกชนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓. ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มและเครือข่ายในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยชุมชน เช่น การแก้ปัญหาหมอกควัน ไฟป่า</p> <p>๔. การให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ในชุมชน เพื่อลดปริมาณขยะมีการคัดแยกที่เหมาะสมมีการกำจัดขยะอย่างถูกวิธีและสร้างประโยชน์จากขยะในชุมชน รวมถึงการดูแลรักษาแม่น้ำลำคลองไม่ให้น้ำเสีย</p> <p>๕. สร้างองค์ความรู้จากการศึกษาดูงานการหาต้นแบบที่ดีในการบริหารจัดการขยะและมลภาวะเพื่อนำมาเป้นแบบอย่างแนวทางปฏิบัติ ขยายผลสู่ชุมชนและท้องถิ่นอื่น</p> <p>องค์กรภาคเอกชน เช่นโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน การพัฒนาระบบการกำจัดขยะมูลฝอย การแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า</p>
		<p>๓. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงาน</p>	<p>๑. ส่งเสริม สนับสนุนและนำงานวิจัยเกี่ยวกับพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกมาใช้ปฏิบัติ อย่างเป็นรูปธรรมเพื่อการอนุรักษ์พลังงานอย่างยั่งยืนโดยเริ่มจากหน่วยงานภาครัฐและขยายไปยังภาคอุตสาหกรรมเกษตรกรรม ที่อยู่อาศัยและอื่นๆ</p> <p>๒. ให้ความรู้ ปลุกจิตสำนึก และสร้างแรงจูงใจของคนในท้องถิ่นดานการอนุรักษ์พลังงาน การใช้พลังงานทดแทน โดยเปรียบเทียบให้เห็นถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อตนเองและท้องถิ่นอย่างยั่งยืน</p>

ยุทธศาสตร์ ๔ : การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๔. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๔.๑ ชุมชนและองค์กรภาคสังคมในท้องถิ่นสามารถอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นของตนให้ดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน	๑. พัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นในเชิงองค์รวม	<p>๑. สร้างแหล่งเรียนรู้เพื่อการสืบคนภูมิปัญญา/ อัตลักษณ์ท้องถิ่น เชื่อมโยงแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน เช่น การไหว้วัด สถานศึกษา พิพิธภัณฑ์ หรือสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เยาวชนและผู้สนใจ โดยมุ่งเน้นการปรับปรุงและใช้งานแหล่งเรียนรู้เดิม ที่มีอยู่ให้สามารถใช้งานได้และมีความน่าสนใจ</p> <p>๒. สร้างเครือข่ายบุคลากรหรือกลุ่มบุคคลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็นแกนหลักในการศึกษา รวบรวมภูมิปัญญาในท้องถิ่นและสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตน</p> <p>๓. ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาและสร้างสรรค์งานศิลปะ ภูมิปัญญาท้องถิ่นสาขาต่างๆ เช่น การจัดนิทรรศการ การเสวนา การประชุม ในชุมชน เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างกลุ่มกิจกรรมศิลปะที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>

ยุทธศาสตร์ ๔ : การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
		<p>๒. อนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นในชุมชน</p>	<p>๑. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมตามคำสอนของศาสนา</p> <p>๒. ปลูกจิตสำนึกการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นในระดับ ครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันรากฐานให้เด็กและเยาวชน ในชุมชน นอกเหนือจากสถาบันการศึกษา เช่น รมรงค์การเฝ้าภาษา/การแต่งกายลานนา การอนุรักษ์อักษรเมืองดนตรีพื้นบ้าน ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีในโรงเรียนฯ</p> <p>รวมถึงการอนุรักษ์ตามสถาปัตยกรรมต่าง ๆ แหล่งลานนามีการออกแบบหรือก่อสร้างโดยคงเอกลักษณ์ทางศิลปะ</p> <p>๓. ส่งเสริมชุมชนในการสร้างกลุ่มส่งเสริมวัฒนธรรมลานนาและคุณธรรมจริยธรรมในชุมชน</p> <p>๔. ส่งเสริมและจัดกิจกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีของชนเผ่าในท้องถิ่น</p> <p>๕. สร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบจากการเข้ามาของวัฒนธรรมต่างชาติที่มีต่อวิถีชีวิตชุมชน</p> <p>๖. สนับสนุนยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สร้างคุณประโยชน์ในดานอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น</p>
		<p>๓. เผยแพรศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่ภายนอก</p>	<p>๑. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เอกสาร รายการ โทรทัศน์ สื่อ online เป็นต้น เพื่อเผยแพร่ให้เกิดการรับรู้ ในวงกว้าง โดยมุ่งเน้นความคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ</p> <p>๒. พัฒนาและเปิดพื้นที่ทางวัฒนธรรมเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ ดานศิลปวัฒนธรรม จัดกิจกรรมเพื่อเผยแพรศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปยังสถานที่ต่าง ๆ ภายนอก เช่น การจัดกิจกรรมการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าเกี่ยวกับ ศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการรับรู้ ในวงกว้างและเป็น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้</p>

ยุทธศาสตร์ ๕ : การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๕. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน	๕.๑ กลุ่มเด็ก เยาวชนและผู้ใหญ่ ได้รับการส่งเสริม การศึกษาและ การเรียนรู้ตลอด ชีวิต	๑. ส่งเสริมการศึกษา และการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	๑. จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้รูtdานต่าง ๆ ที่เป็นการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบและการศึกษาตาม อรรถยาศัยที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งเสริมสร้างสภาพ แวดลอมแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่เหมาะสม และเพียงพอสำหรับประชาชน กลุ่มอาชีพและ การรวมกลุ่มตามอรรถยาศัย ๒. ส่งเสริม พัฒนาและยกระดับคุณภาพมาตรฐาน บริการทางการศึกษาและการศึกษาวิจัยของ สถานศึกษาในสังกัดและสถาบันอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการทางการศึกษา และสร้างโอกาสทางการศึกษาสำหรับประชาชน ทุกกระดับพัฒนาความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน
	๕.๒ กลุ่มผู้สูงอายุ คน พิการและผู้ประสบ ปัญหาทางสังคมได้รับ บริการและสวัสดิการ อย่างทั่วถึง รวดเร็ว และเป็นธรรมบน พื้นฐานของการ พึ่งพาตนเอง	๒. ส่งเสริมสุขภาวะที่ ดีของคนในชุมชน	๑. พัฒนาระบบสวัสดิการและบริการสุขภาพทาง ดานสร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาพยาบาล และฟื้นฟูสมรรถภาพ ยกระดับคุณภาพมาตรฐาน บริการสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน โดยให้ประชาชน ในชุมชนที่สามารถเข้าถึงบริการได้สะดวกและทั่วถึง ๒. ส่งเสริมเครือข่ายด้านสาธารณสุขในการเฝ้าระวัง ควบคุมโรคที่เป็นปัญหาสำคัญ โรคอุบัติใหม่และภัย สุขภาพพัฒนาศักยภาพภาคีเครือข่ายในการป้องกัน โรคและสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุกในชุมชน ๓. สนับสนุนการศึกษา พัฒนา และการถ่ายทอดองค์ ความรู้ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยและ สมุนไพรให้เป็นที่ยอมรับในชุมชน ๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีทักษะ ในการดูแลสุขภาพของตนเอง รวมถึงการจัดกิจกรรม เสริมสร้างความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ของคนในชุมชน

ยุทธศาสตร์ ๕ : การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๕. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน (ต่อ)	๕.๒ กลุ่มผู้สูงอายุ คนพิการและ ผู้ประสบปัญหาทางสังคม ได้รับ บริการและ สวัสดิการอย่างทั่วถึง รวดเร็วและเป็นธรรม บนพื้นฐานของการพึ่งพาตนเอง (ต่อ)	๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี คนชราและ ผู้ด้อยโอกาส	<p>๑. สำรวจรวบรวมข้อมูลเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา และ ผู้ด้อยโอกาสในท้องถิ่น เพื่อจัดทำแผน กำหนดแนวทาง ในการจัดสวัสดิการทางสังคม ทั้งในด้าน การศึกษา การพัฒนาอาชีพ และการเข้าถึงปัจจัย การยังชีพ</p> <p>๒. พัฒนาการให้บริการและโครงสร้างพื้นฐานที่ เหมาะสมกับ กลุ่มประชาชนเป่าหมาย เช่น การจัดทำ ทะเบียน เพิ่มอำนวยความสะดวกในการรับบริการ ด้านต่าง ๆ การสร้างทางลาดสำหรับผู้พิการ การ รักษาพยาบาล เป็นต้น</p> <p>๓. ส่งเสริมการเข้าถึงสวัสดิการสังคม ความเสมอภาค และ พัฒนาศักยภาพแก่กลุ่มประชาชนเป่าหมาย สนับสนุน กองทุนเพื่อส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม คุ้มครองเด็ก ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และผู้สูงอายุ</p> <p>๔. ส่งเสริม และพัฒนาอาชีพให้แก่กลุ่มประชาชน เป่าหมาย ในชุมชน/ท้องถิ่นตามศักยภาพ รวมทั้ง สนับสนุนด้าน การตลาด เพื่อใ้มีงานทำ มีรายได้ สามารถพึ่งพาตนเองได้</p>

ยุทธศาสตร์ ๖. การป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเปราะบางเรียบง่ายในชุมชน

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๖. การป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเปราะบางเรียบง่ายในชุมชน	๖.๑ ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชนและสามารถป้องกันและรับมือกับสาธารณภัยต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๑. รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชุมชน	๑. ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครชุมชน ตำรวจบ้านกลุ่มจิตอาสา, อปพร., อสม. เพื่อเฝ้าระวังและรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน ๒. รณรงค์ประชาสัมพันธ์, ให้ความรู้ จัดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อป้องกันภัยที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน ๓. พัฒนาความร่วมมือและบูรณาการระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของการป้องกันและแก้ไขปัญหา
	๖.๒ ชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขสามารถลดปัญหา ยาเสพติดและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน	๒. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๑. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (อปพร.) กลุ่มอาสาสมัครดับไฟป่า ๒. พัฒนา ปรับปรุงระบบเพิ่มประสิทธิภาพงานการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและรักษาความสงบปลอดภัย ในชุมชนอย่างพอเพียง ๓. สนับสนุนและส่งเสริมการจัดการและป้องกันปัญหาภัยแล้ง อุทกภัย สาธารณภัย รวมถึงการเตรียมความพร้อมให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยอย่างทันท่วงที ๔. นำเทคโนโลยีมาใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหาคารฟูระวัง การแจ้งเตือนตามสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ ๖. การป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเปราะบางเตรียมพร้อมในชุมชน (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๖. การป้องกัน บรรเทา สาธารณภัย และการรักษา ความเป ราะบางเตรียม พร้อมในชุมชน (ต่อ)	๖.๑ ประชาชน มีส่วนร่วมในการ รักษาความสงบ เรียบร้อยในชุมชน และสามารถ ป้องกันและรับมือ กับสาธารณภัย ต่าง ๆ ได้อย่าง มีประสิทธิภาพ ๖.๒ สามารถ ลดปัญหา ยาเสพติดและ ความไม่ปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ในชุมชน (ต่อ)	๓. ป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด อบายมุขและปัญหา แรงงานต่างดาว	๑. บูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้ง ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของคนในชุมชน ในการแก้ไข ปัญหาเสพติด อบายมุข ปัญหาแรงงานต่างดาว อย่างมีระบบ เช่น โรงเรียน วัด องค์กร ภาคเอกชน ผู้ประกอบการและประชาชนในท้องถิ่น ฯลฯ เพื่อกำหนดมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไข ปัญหาที่จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและดำเนินการ ตามกฎหมาย อย่างจริงจัง ๒. ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมदानกีฬาและ นันทนาการ แก่เด็กและเยาวชน เพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติด ๓. พัฒนาระบบการคุ้มครองแรงงานต่างดาวและ การให้สิทธิ ของคนพื้นที่สูงให้มีสิทธิตามที่กฎหมาย กำหนด ตลอดจน เตรียมความพร้อมเฝ้าระวัง ผลกระทบและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจาก แรงงานต่างดาวทั้งในระบบและนอกระบบ ตามกฎหมาย

ยุทธศาสตร์ ๗ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๗. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๗.๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล ๗.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนที่มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์	๑. พัฒนาระบบการบริหารจัดการ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล ๒. พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล	๑. เสริมสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม วิชาการวินัย และธรรมาภิบาลที่ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก สร้างขวัญกำลังใจและทัศนคติที่ดีของบุคลากรท้องถิ่น ทุกระดับในการให้บริการประชาชน ๒. พัฒนาศักยภาพของบุคลากรท้องถิ่นใหม่มีความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ในการปฏิบัติงาน การบริการประชาชน อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านระเบียบที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน การจัดอบรม ในด้านการบริหารจัดการธรรมาภิบาล ๓. พัฒนากลไกการทำงานที่เข้มแข็งและโปร่งใส โดยอาศัย ความร่วมมือเป็นภาคีหรือข้อตกลงความร่วมมือและ การบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นรูปธรรม โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะของผู้รับบริการเป็นหลัก ภายใต้การตัดสินใจที่ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม การรับผิดชอบต่อส่วนรวมการพร้อมรับการตรวจสอบ จากประชาชนและปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีการเปิดเผยข้อมูลหน่วยงานตามกฎหมาย ๔. จัดหาเครื่องมือและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการตลอดจนพัฒนา นวัตกรรมการให้บริการเพื่อเตรียมความพร้อม การพัฒนาท้องถิ่นสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๕. พัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพระบบงานและการให้บริการประชาชน โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจ คำนึงถึงความต้องการ ของประชาชน

ยุทธศาสตร์ ๗ : การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๗. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๗.๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล ๗.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนที่มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์	๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการตรวจสอบควบคุม	๑. ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจาก ชุมชน กลุ่มองค์กร หน่วยงานและผู้มีส่วนได้เสีย จากการดำเนินงานในการพัฒนาของท้องถิ่นและเปิด โอกาสให้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็นในการ กำหนดบทบาท/พันธกิจ/ระเบียบที่เกี่ยวข้องของ เพื่อประสาน ประโยชน์ของภาคส่วนต่างๆ ให้ เสมอภาคและ มีความสมดุล ๒. ส่งเสริมและจัดให้มีระบบการควบคุมภายใน องค์กรภาครัฐตามที่กฎหมายกำหนด และการเปิดเผยข้อมูล การดำเนินงานเพื่อความสะอาด ในการตรวจสอบจากทุกภาคส่วน

๒. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลออนใต้

๒.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น (Vision)

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจพอเพียง ร่วมสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น”
เป็นตำบลที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีอาชีพ มีงานทำ มีรายได้ พออยู่พอกิน บนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นชุมชนน่าอยู่ สภาพแวดล้อมดี สถานที่น่าท่องเที่ยว ชุมชนมีความเข้มแข็ง ร่วมใจอนุรักษ์ ประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นตำบลที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ๒.๒.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ๒.๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
- ๒.๒.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
- ๒.๒.๔ ยุทธศาสตร์พัฒนาการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๒.๒.๕ ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ๒.๒.๖ ยุทธศาสตร์พัฒนาการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ๒.๒.๗ ยุทธศาสตร์พัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๒.๓.๑ เด็ก สตรี คนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์และส่งเสริมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ๒.๓.๒ ประชาชนมีการพัฒนาในการประกอบอาชีพโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒.๓.๓ ระบบบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ การคมนาคมและขนส่งได้รับความสะดวก
- ๒.๓.๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์ ชุมชนสะอาดปราศจากขยะและมลพิษ
- ๒.๓.๕ ประชาชนสืบทอดศาสนา รักษาวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามไว้
- ๒.๓.๖ ประชาชนมีความรักความสามัคคีต่อกัน สามารถรับมือกับสาธารณภัยต่างๆลดปัญหา ยาเสพติดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๒.๓.๗ องค์กรมีกระบวนการบริหารจัดการภายในหลักธรรมาภิบาล

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๒.๔.๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรม ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มีการปรับปรุง ซ่อมแซมระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ การคมนาคมได้มาตรฐาน
- ๒.๔.๒ จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืนได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างทั่วถึง
- ๒.๔.๓ จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศอย่างยั่งยืน ประสบความสำเร็จ
- ๒.๔.๔ จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการพัฒนาการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับความพึงพอใจ

๒.๒.๕ จำนวนโครงการ/กิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ได้รับบริการอย่างรวดเร็วทั่วถึงและทันสมัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

๒.๒.๖ จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๒.๒.๗ จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชน องค์กรอื่นมีส่วนร่วมในการบริหาร ติดตาม ตรวจสอบ การปฏิบัติงาน ตลอดจนการให้บริการสาธารณสุข

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๒.๕.๑ มีการสร้าง พัฒนา ปรับปรุงซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ การคมนาคม ที่ได้มาตรฐาน จำนวนไม่น้อยกว่า ๑ โครงการ/ปี

๒.๕.๒ มีการจัดกิจกรรมและการให้ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ/ปี

๒.๕.๓ มีการจัดกิจกรรมด้านบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศอย่างยั่งยืน ไม่น้อยกว่า ๗ โครงการ/ปี

๒.๕.๔ มีโครงการ/กิจกรรมการพัฒนาการอนุรักษ์ พื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่น้อยกว่า ๗ โครงการ/ปี

๒.๕.๕ มีกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ

๒.๕.๖ มีโครงการการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย จำนวนไม่น้อยกว่า ๘ โครงการ/ปี

๒.๕.๗ ประชาชน องค์กรอื่นมีส่วนร่วมในการบริหาร ติดตาม ตรวจสอบการปฏิบัติงานตลอดจนการให้บริการสาธารณสุข จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๘ โครงการ/กิจกรรม/ปี

๒.๖ ยุทธศาสตร์

๒.๖.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง ด้านสาธารณสุขปโภค ด้านสาธารณูปการ และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๖.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน

๑) การส่งเสริมและพัฒนาด้านเศรษฐกิจพอเพียง

๒) ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคเกษตร

๒.๖.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

๑) การปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) การบริหารการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๖.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ๑) การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม
- ๒) การเชื่อมโยงวิถีชีวิตชุมชนกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๖.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

- ๑) การส่งเสริมสุขภาพ
- ๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและพิการและผู้ด้อยโอกาส

๒.๖.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

- ๑) กระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
- ๒) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๓) เสริมสร้างประสิทธิภาพในการรักษาความสงบปลอดภัย การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยแก่

ชุมชน/ท้องถิ่น

๒.๖.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- ๑) การสร้างจิตสำนึกพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐ เตรียมพร้อมการพัฒนาท้องถิ่นเข้าสู่

Thailand ๔.๐

- ๒) เสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ
- ๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการและการตรวจสอบ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลออนใต้

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

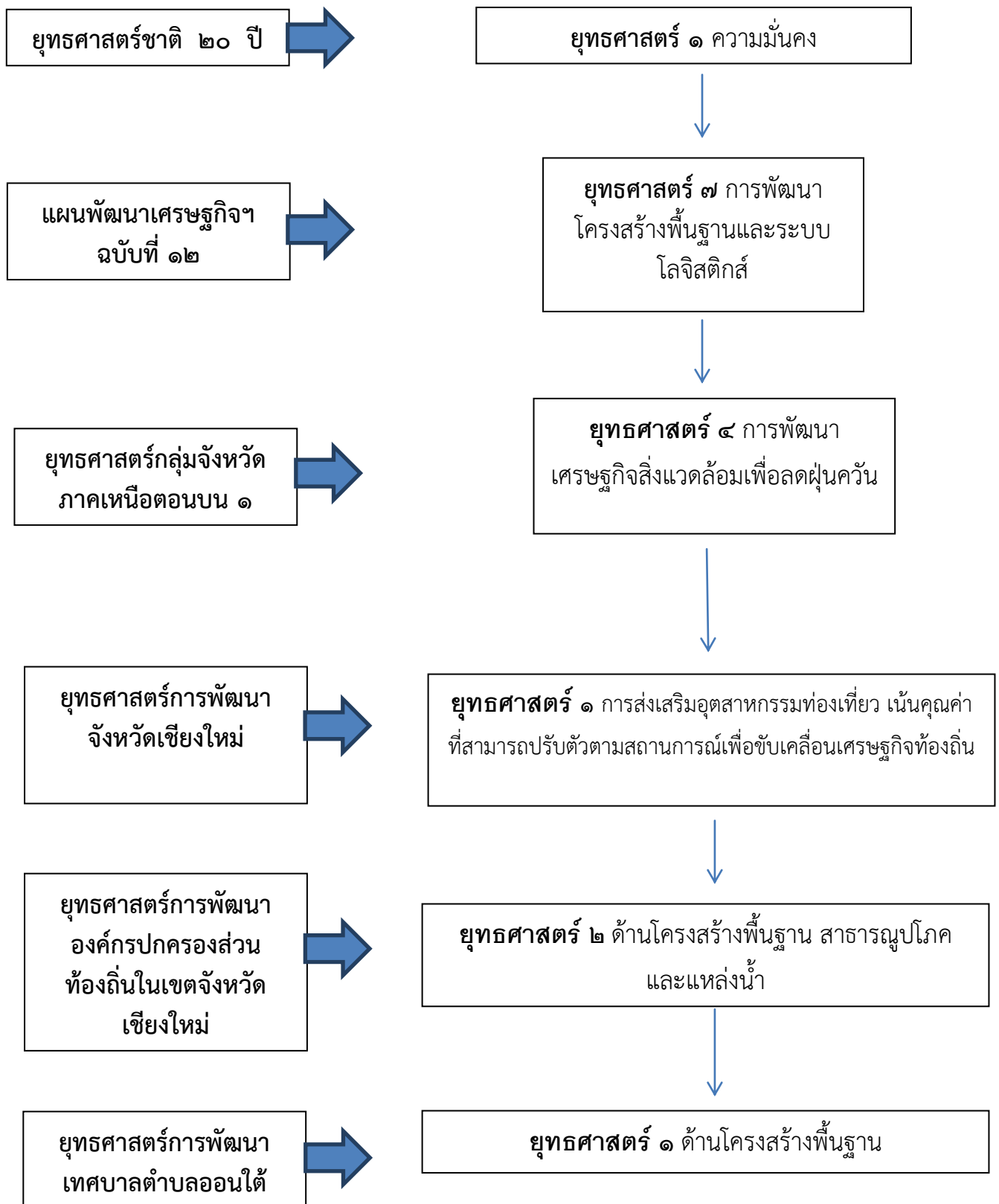
จุดยืนทางยุทธศาสตร์

เทศบาลตำบลออนใต้ มีจุดเด่นคือ มีพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การประกอบอาชีพ การเกษตรและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่สวยงาม เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีภาพลักษณ์ที่ดีในด้าน วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการประกอบอาชีพและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่หลากหลาย หลายนชุมชน ชุมชนมีความรักความสามัคคีและเอื้ออาทรต่อกัน

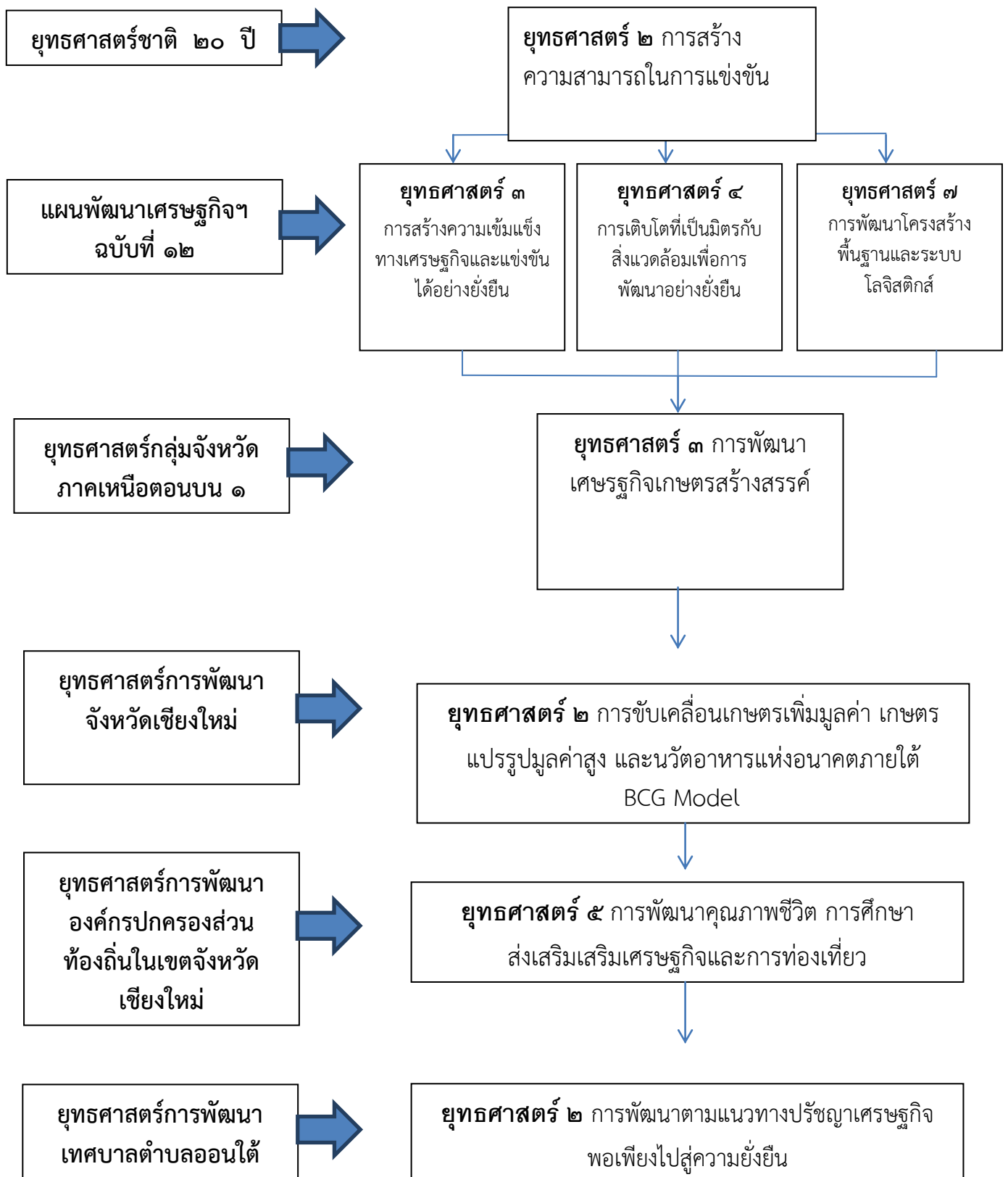
“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจพอเพียง ร่วมสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น”

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

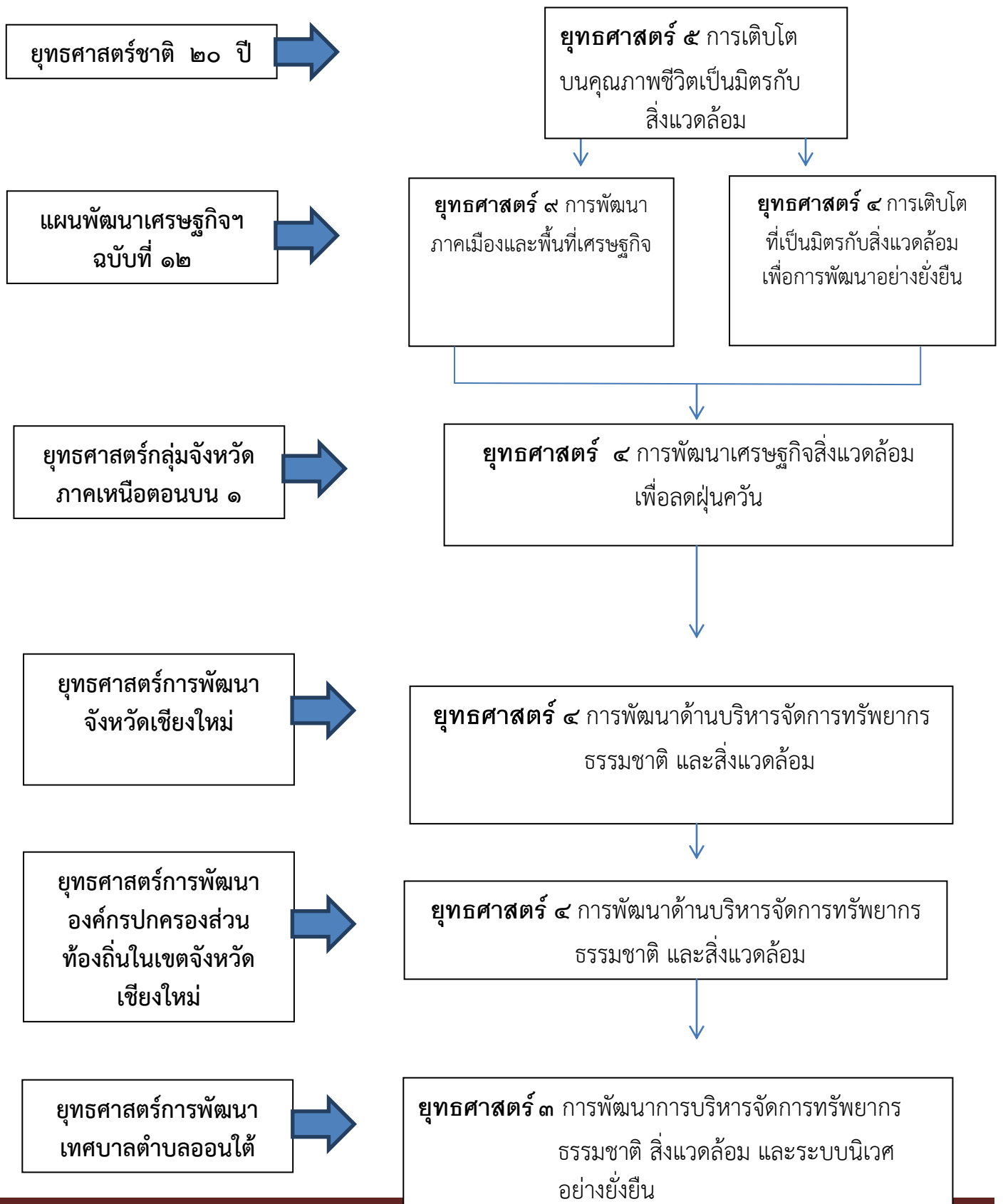
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

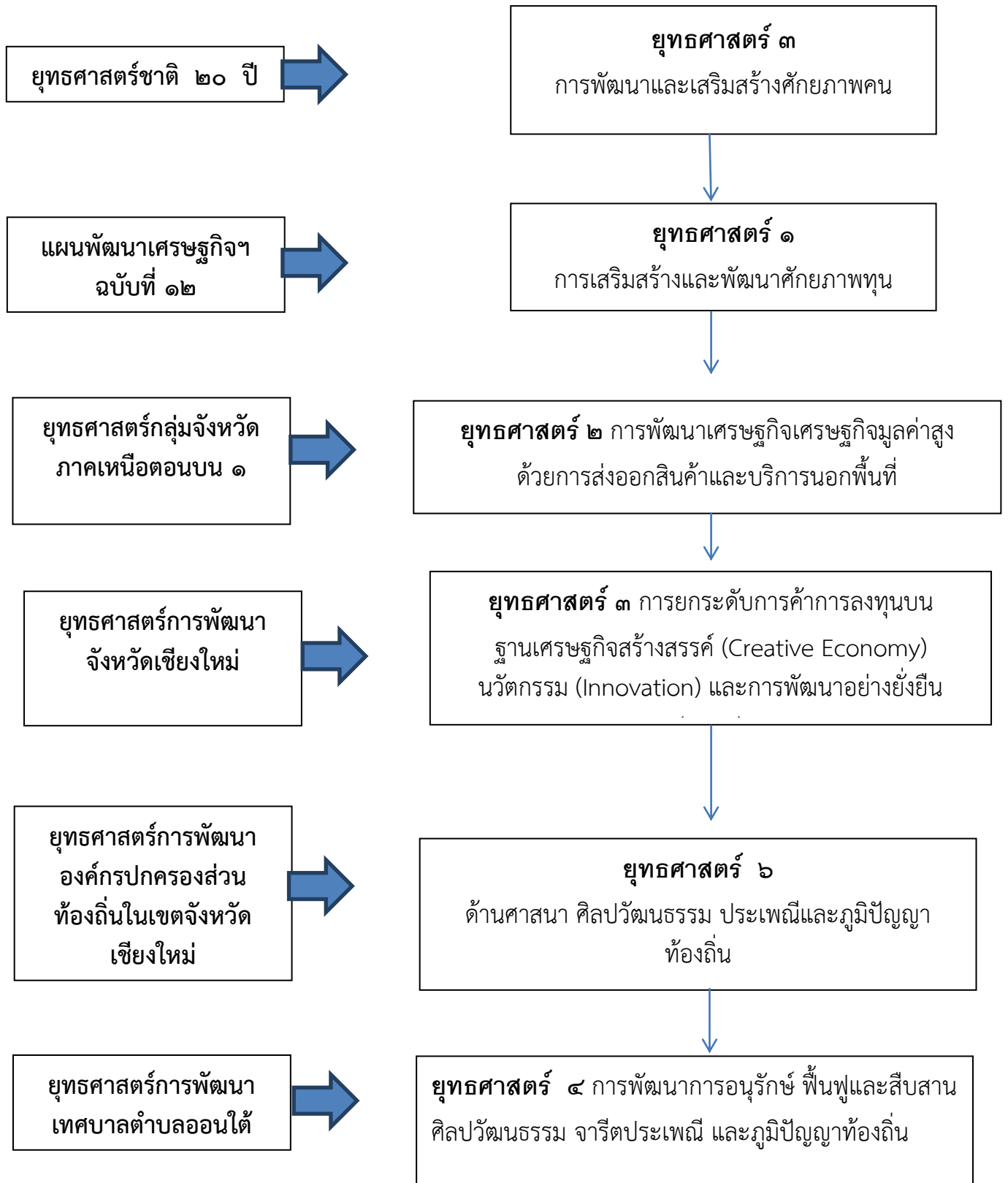
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน

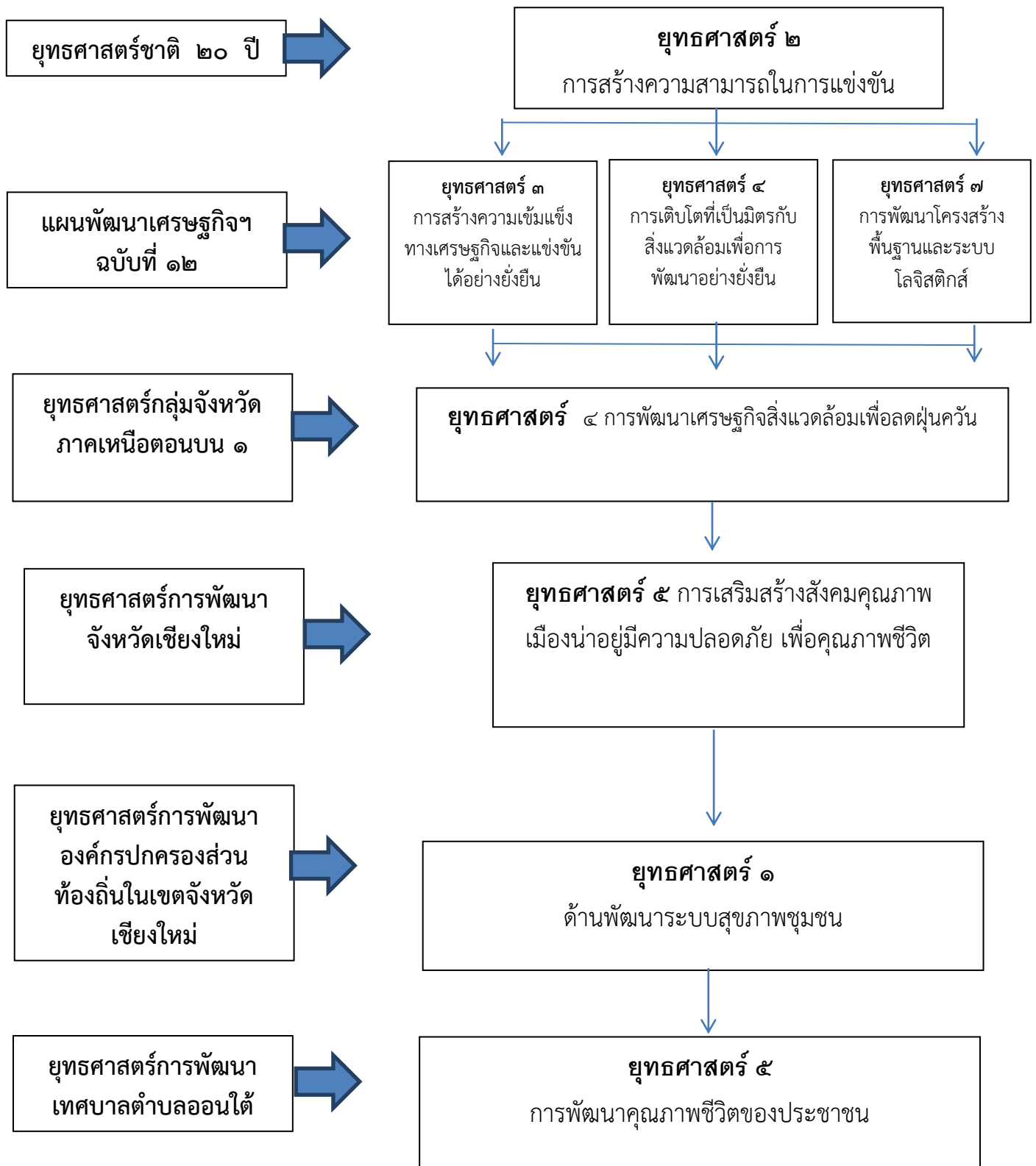
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

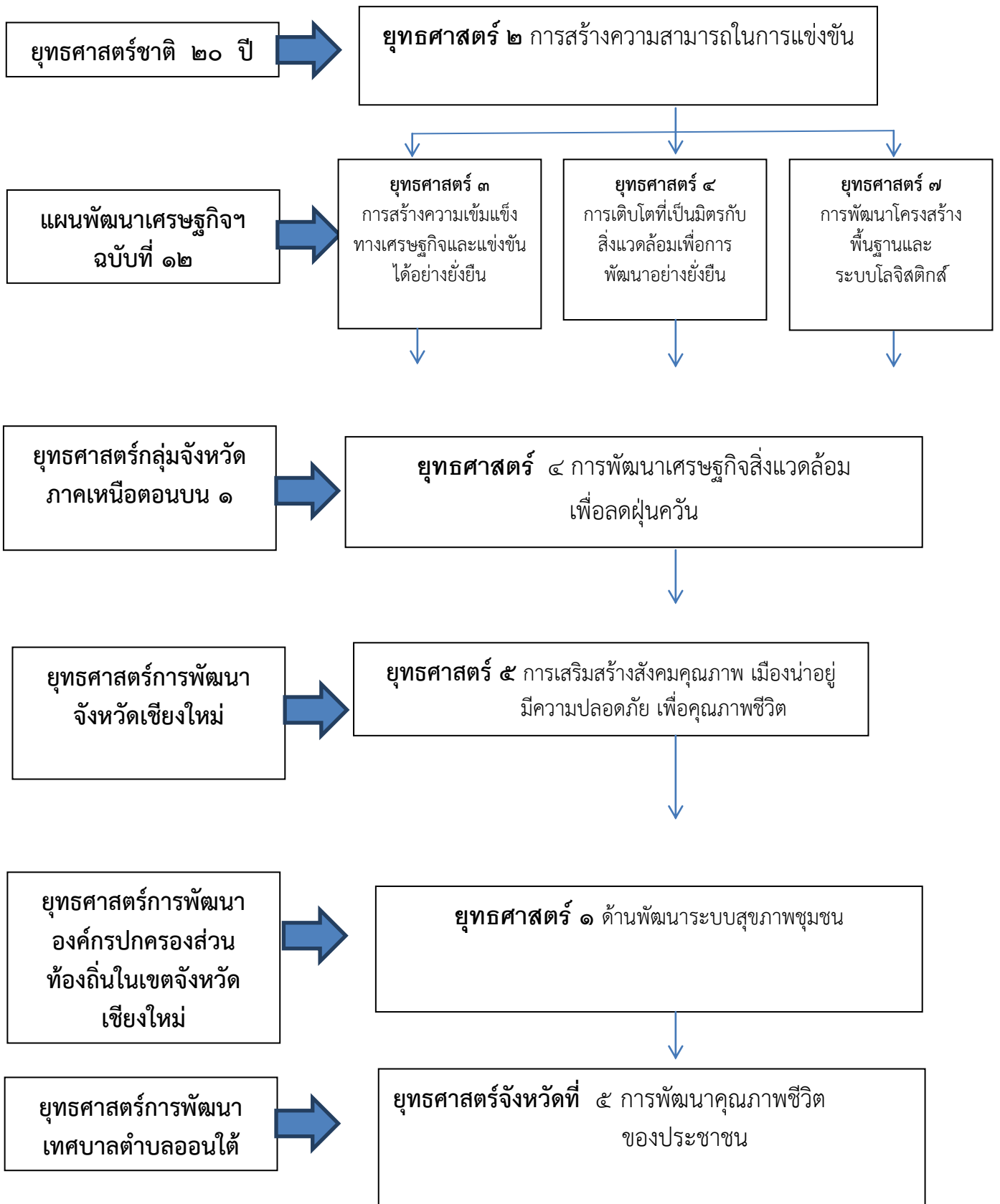
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

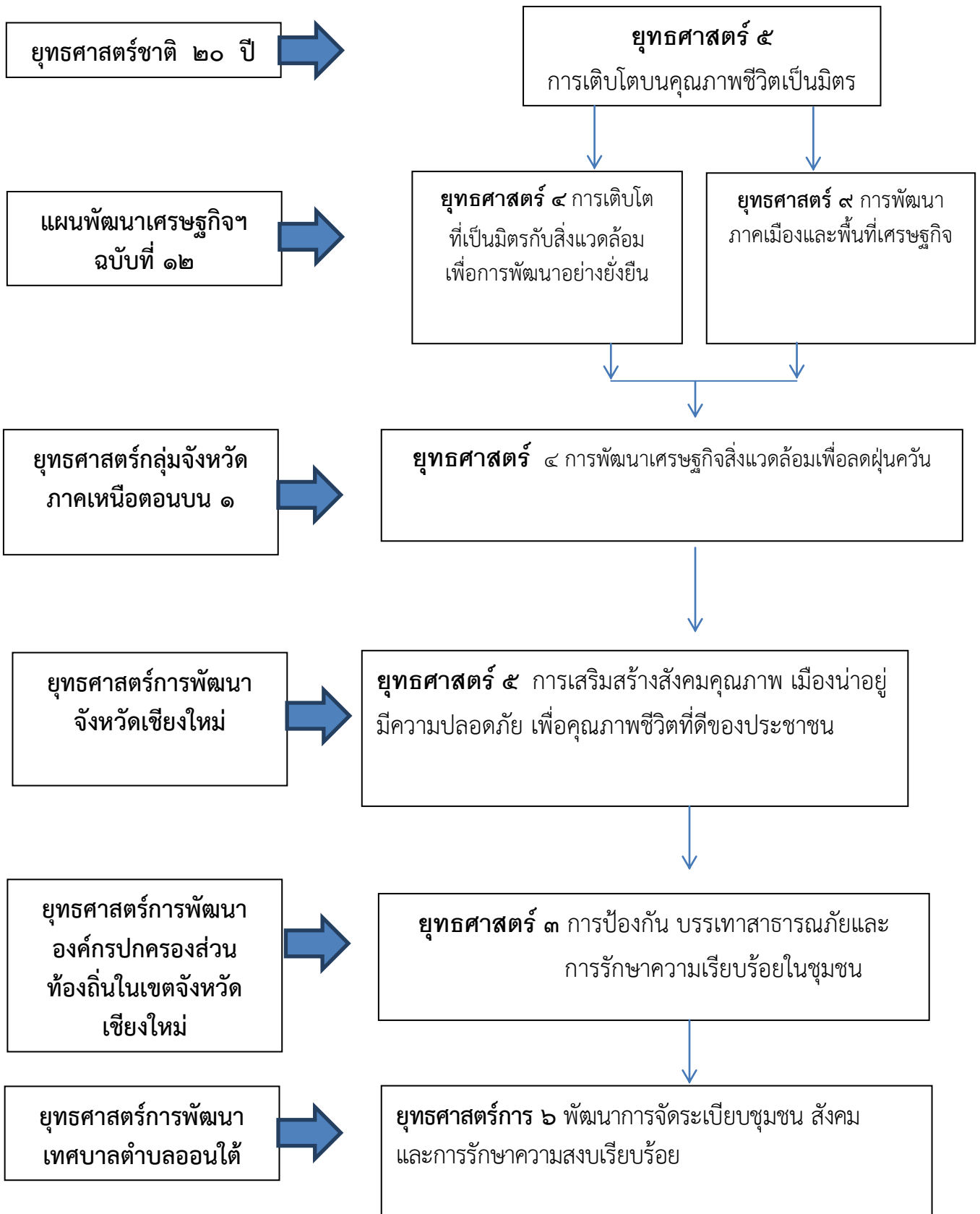
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

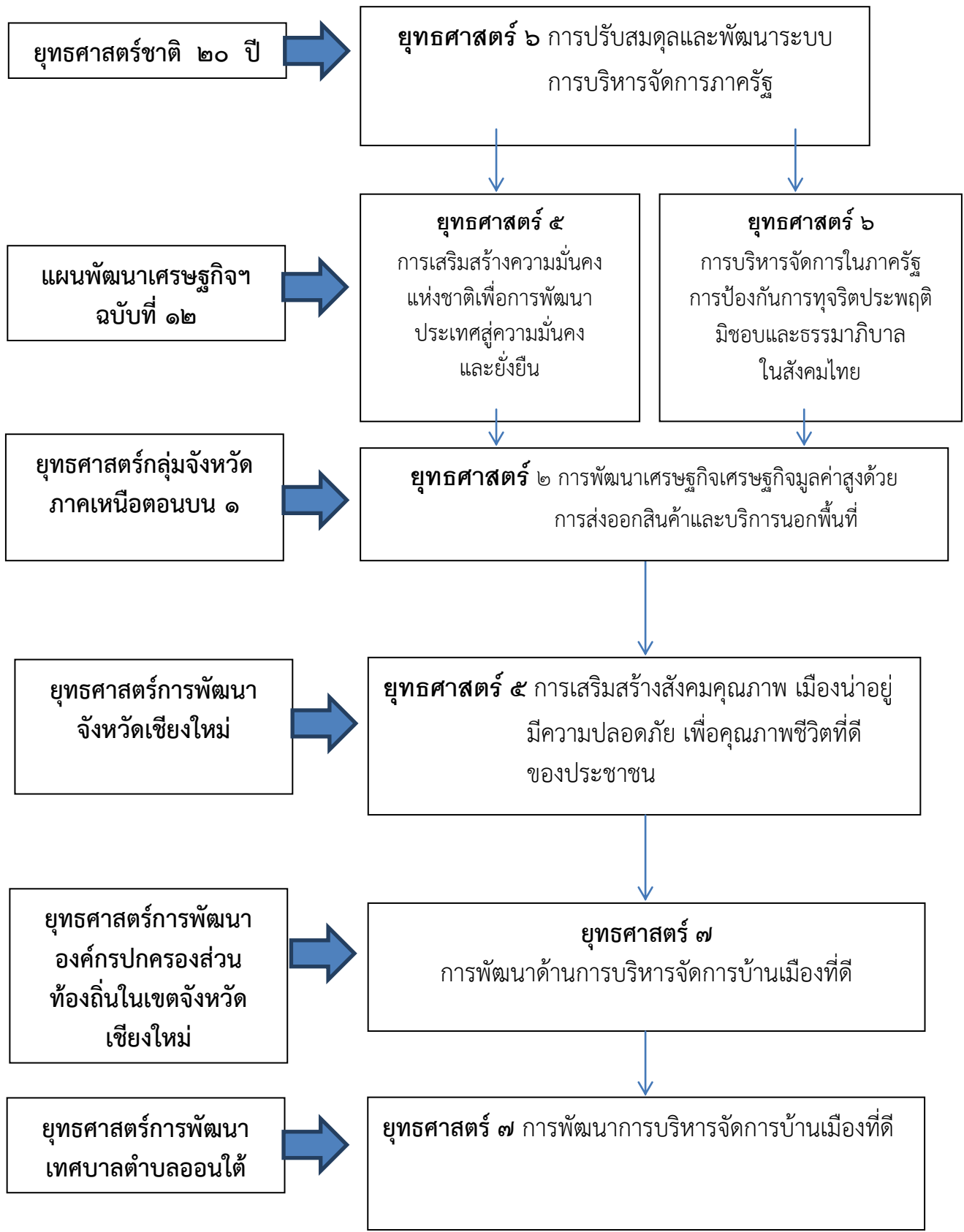
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคูณภาพชีวิตของประชาชน

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัดและระดับชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกของเทศบาลตำบลออนใต้ (SWOT)

สภาพปัญหา

๑. ด้านเศรษฐกิจ

- ๑.๑ ปัญหารายได้ต่ำของเกษตรกร เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูง
- ๑.๒ ปัญหาการว่างงาน เกษตรกรบางคนไม่มีอาชีพเสริม ในช่วงหยุดจากทำนาทำสวน
- ๑.๓ ปัญหาการขาดเงินทุนสำหรับเกษตรกรในการประกอบตามอาชีพ
- ๑.๔ ผู้มีทักษะฝีมือในงานฝีมือในท้องถิ่น ขาดโอกาสพัฒนาและขยายผลโดยส่วนที่เกี่ยวข้องผู้มีทักษะงานฝีมือในท้องถิ่นไม่มีการบริหารจัดการที่ดีของกลุ่มอาชีพในชุมชน

๒. ด้านสังคมคุณภาพชีวิต

- ๒.๑ ปัญหาความยากจน เนื่องจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย มากเกินความจำเป็น
- ๒.๒ ปัญหาการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ประชาชนมีไม่เพียงพอ
- ๒.๓ บางหมู่บ้านขาดสถานที่สาธารณะประโยชน์เพื่อทำกิจกรรมของหมู่บ้าน เช่น ลานกีฬา อาคารอเนกประสงค์
- ๒.๔ ปัญหาการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ประชาชนมีไม่เพียงพอ
- ๒.๕ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและความปลอดภัยด้านการจราจร

๓. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๓.๑ ไม่ได้รับความสะดวกในเส้นทางการคมนาคมในพื้นที่ทำการเกษตรสภาพไม่ดีทำให้การเดินทางสัญจรหรือขนส่งพืชผลการเกษตรไม่ได้รับความสะดวก
- ๓.๒ ไม่มีเครื่องขยายเสียงหออกระจายข่าวอย่างเพียงพอ
- ๓.๓ ไฟฟ้าสาธารณะในหมู่บ้าน ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่
- ๓.๔ ขาดแคลนไฟฟ้าเพื่อการเกษตรและไฟฟ้าสำหรับผู้ที่พักอาศัย

๔. ด้านแหล่งน้ำบริโภค/อุปโภค

ปัญหา

- ๔.๑ น้ำอุปโภค-บริโภคสำหรับหมู่บ้านยังไม่สะอาดและเพียงพอและไม่มีระบบบริหารจัดการที่ดี
- ๔.๒ ระบบประปาหมู่บ้านส่วนมากยังไม่ได้มาตรฐาน
- ๔.๓ พื้นที่การเกษตรห่างไกลจากแหล่งน้ำ
- ๔.๔ ปัญหาความตื้นเขินของแหล่งน้ำ การพังทลายของหน้าดิน

๕. ด้านสาธารณสุข

- ๕.๑ ประชากรขาดความรู้ในการรักษาด้านสุขอนามัยที่ดี
- ๕.๒ ปัญหาการเสริมสร้างศักยภาพของ อสม.
- ๕.๓ ปัญหาการประสานงานกับส่วนราชการอื่นๆ
- ๕.๔ งบประมาณจัดสรรด้านสาธารณสุขการอนามัยยังมีจำกัด
- ๕.๕ สถานที่ออกกำลังกายของชุมชนมีจำกัดไม่ทั่วถึง

๖. ด้านการเมือง การบริหารจัดการ

- ๖.๑ ประชากรส่วนใหญ่ไม่เข้าใจ ภารกิจ อำนาจ หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
อย่างแท้จริง
- ๖.๑ ประชากรส่วนใหญ่ไม่เข้าใจภารกิจ อำนาจ หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๖.๒ สมาชิกสภาเทศบาลตำบลออนใต้ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในกฎหมาย ระเบียบ
ข้อบังคับของทางราชการ
- ๖.๓ ปัญหาการประสานงานการปฏิบัติงานระหว่างเทศบาลกับหน่วยงานราชการเอกชนและ
ชุมชน
- ๖.๔ ปัญหาการขาดเครื่องมือใช้ในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ
- ๖.๕ ปัญหาประชาชนไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนในการชำระภาษี

๗ .ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

- ๗.๑ โรงเรียนขาดงบประมาณในการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยใช้ในทางการศึกษา
- ๗.๒ ปัญหาการจัดสรรงบประมาณให้ความช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา
- ๗.๓ ปัญหาเกี่ยวกับการสนับสนุนช่วยเหลือสถานศึกษาด้านต่างๆ

๘. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๘.๑ ปัญหาการเผาป่า การทิ้งขยะ
- ๘.๒ ปัญหาแหล่งน้ำธรรมชาติต้นเขิน ขาดการบำรุงรักษา ทั้งหน่วยงานภาครัฐและชุมชน
- ๘.๓ ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชุมชนไม่ร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
- ๘.๔ ปัญหามลพิษทางอากาศ มีการเผาขยะและปัญหาการขาดจิตสำนึกของชุมชนในการ
อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๙. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- ๙.๑ ปัญหาขาดวัสดุ อุปกรณ์เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ความต้องการของประชาชน

๑. ความต้องการด้านเศรษฐกิจ

- ต้องการเงินทุนหมุนเวียนกลุ่มอาชีพต่างๆให้มากขึ้น
- จัดให้มีตลาดกลางความควบคุมราคาผลผลิต
- การพัฒนาความรู้ หรือสร้างอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน
- การส่งเสริมอาชีพสำหรับกลุ่มอาชีพต่างๆ กลุ่มสตรีแม่บ้าน กลุ่มผู้สูงอายุ

๒ .ความต้องการด้านน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร

- สร้างอ่างเก็บน้ำเพื่อกักเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง
- สร้างระบบประปาและถังกักเก็บน้ำภายในหมู่บ้านให้ถูกต้องตามหลักอนามัยแลเพียงพอ
- จัดระบบชลประทานขนาดเล็กและสร้างคลองส่งน้ำคอนกรีต
- สร้างสถานีชลประทานขนาดเล็กและสร้างคลองส่งน้ำคอนกรีต
- สร้างฝายน้ำไว้เก็บน้ำในฤดูแล้ง

๓. ความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ต้องการถนนสภาพดี ภายในหมู่บ้าน
- สร้างถนนมาตรฐานเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน
- การติดตั้งไฟสาธารณะตามถนน ตรอก ซอย ที่จำเป็น
- ติดตั้งและปรับปรุงเครื่องขยายเสียง หอกระจายข่าวให้มีประสิทธิภาพ

๔. ความต้องการด้านสาธารณสุขและอนามัย

- การอบรมให้ความรู้สุขภาพอนามัยในครัวเรือน
- จัดให้มีการส่งเสริมสุขภาพการควบคุมป้องกันโรคติดต่อแก่ประชาชนทั่วไปอย่างทั่วถึง
- จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในด้านสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เช่น เครื่องวัดความดัน เครื่องพันละอองฝอย

๕. ความต้องการด้านความรู้เพื่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิตเพื่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิต

- ส่งเสริมการศึกษาในชุมชนในรูปแบบการเรียนรู้ชุมชน
- ส่งเสริมการศึกษานอกระบบ เช่น การฝึกอาชีพระยะสั้น
- จัดการแข่งขันกีฬาประจำตำบล สร้างลานกีฬา แข่งขันกีฬาพื้นบ้าน

๖ .ความต้องการด้านทรัพยากรธรรมชาติ

- ให้ความรู้การอนุรักษ์ดิน น้ำ ป่าไม้ การป้องกันรักษาป่าไม้และจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์ต่างๆ
- การรักษาแหล่งน้ำลำธารต่างๆ
- ให้ความรู้ในการป้องกันและกำจัดมลพิษที่ถูกต้องวิธีการแนะนำการจัดการป่าชุมชนและป่าอนุรักษ์

๗. ความต้องการด้านงบประมาณ

- ความต้องการด้านการบริหารจัดการจัดสรรงบประมาณให้ทั่วถึงและเป็นธรรมตรงกับความต้องการของประชาชน
- ด้านบุคลากร พัฒนาให้มีความความสามารถเพิ่มขึ้น
- ความโปร่งใสแก้ไขปัญหาให้ถูกต้องและรวดเร็ว
- มีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจปัญหาต่างๆ

๘. ความต้องการด้านอื่นๆ

- พัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพต่างๆในตำบล
- พัฒนาชุมชนธรรมนิยมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- เสริมสร้างพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาสถานที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ปัญหาทางการศึกษา

สภาพปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๑. เด็กนักเรียนในพื้นที่นิยมไปเรียนในเมือง ทำให้โรงเรียนมีจำนวนเด็กน้อยลง	มีแนวโน้มที่เด็กจะไปเรียนในโรงเรียนในเมืองมากขึ้น ทำให้โรงเรียนได้รับงบประมาณในการบริหารจัดการน้อยลง หากมีการปรับเปลี่ยนค่านิยม และแนวความคิดของเด็กและผู้ปกครองได้ก็จะทำให้การศึกษาในพื้นที่ที่มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ และเด็กนักเรียนได้อยู่กับครอบครัวมีความอบอุ่น
๒. ครอบครัวเด็กมีฐานะยากจน ทำให้มีผลกระทบต่อ การเรียนของเด็กนักเรียน	มีนโยบายจากรัฐบาลในการส่งเสริมอาชีพ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการทางการเรียนมากขึ้น
๓. การศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน ยังขาดสื่อและอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย และเหมาะสมกับการพัฒนาการในวัยนี้	สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อพัฒนาการเรียนรู้อันของเด็กว่าจะมีความรู้ก้าวไกล เท่าทันต่อโลกเพียงใด

ปัญหาด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ

สภาพปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๑. ประชาชนมีความยากจนมีภาระหนี้สินจำนวนมาก เนื่องจากยังขาดการวางแผนการประกอบอาชีพที่ดี	ความเจริญของโลกทำให้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดในสังคม
๒. ขาดอาชีพเสริมนอกฤดูการทำเกษตร ไม่มีอาชีพที่แน่นอน ทำให้ขาดโอกาสที่จะพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน หรือชุมชน	สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพา การเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง
๓. การขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งกลุ่มนับว่าเป็นพลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจของชุมชน	ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วยให้ สามารถแข่งขันกับ คู่แข่งได้ดีกว่า ทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และผลผลิต

สภาพปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๔. ประชาชนส่วนใหญ่มีฐานที่ยากจน ทำให้การลงทุนประกอบอาชีพ ยังขาดแคลนทุนทรัพย์ ขาดเงินทุนประกอบอาชีพ	การส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเข้มแข็ง และยั่งยืน
๕. การขาดความสนใจ จริงใจ จริงจัง ของประชาชนในพื้นที่เอง ในการเอาใจใส่หรือสนใจกับโครงการช่วยเหลือของภาครัฐทำให้โครงการที่รัฐส่งเสริมไม่ประสบความสำเร็จ	โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน
๖. ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ เนื่องจากเกิดโรคระบาดในพืชผลทางการเกษตรและไม่มีตลาดรองรับ	จัดอบรมกลุ่มเกษตรกรเข้าร่วมโครงการเกษตรทฤษฎีแนวใหม่ทำให้เกษตรกรมีแนวทางในการทำการเกษตรและรู้แหล่งตลาด
๗. การว่างงานของประชาชนหลังฤดูเก็บเกี่ยว	ฝึกอบรมส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มอาชีพ สามารถมีรายได้เสริมหลังฤดูการเก็บเกี่ยวทุกครัวเรือน
๘. สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ในพื้นที่ยังไม่ได้รับการพัฒนา หรือปรับปรุงให้เป็นที่รู้จัก	การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะเป็นที่ นิยมมากขึ้น สมควรที่จะมีการ พัฒนาหรือดัดแปลงสภาพที่มีอยู่ มาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

ปัญหาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต พัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

สภาพปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๑. ประชาชนยังขาดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันโรคระบาดต่างๆ ทำให้ยากแก่การป้องกัน	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ส่งเสริมสุขภาพอนามัย และการป้องกันโรคติดต่อ ช่วยให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น
๒. ประชาชนชนยังขาดความสนใจใน การรักษาสุขภาพ และปัญหาด้านสุขอนามัย	ความเจริญของโลกทำให้ชีวิต ประจำวันเปลี่ยนแปลง และสภาวะทางเศรษฐกิจจะบีบรัดให้แต่ละคนมุ่งเอาตัวรอด ไม่มีเวลาใส่ใจดูแลสุขภาพร่างกายและจิตใจ
๓. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ถูกทอดทิ้งบางคน ไม่ได้รับการดูแล ทำให้ต้องดำรงชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบาก	ระบบครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น สภาวะทางเศรษฐกิจจะบีบรัดให้แต่ละคนมุ่งเอาตัวรอด และเห็นแก่ตัว
๔. ประชาชนในพื้นที่ขาดการตื่นตัว ในการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ	การกีฬาจะพัฒนาเข้าสู่ระบบอาชีพมากขึ้น การเล่นกีฬาในอนาคตจะสามารถยึดเป็นอาชีพได้หรือ การกีฬาจะสามารถสร้างสุขภาพที่ดีให้เกิดขึ้นได้ จึงสมควรที่จะมีการสนับสนุนการเล่นกีฬาในทุกรูปแบบ
๕. เด็กและเยาวชนส่วนมากขาดจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรม	จัดตั้งกลุ่มที่สนใจและประชาสัมพันธ์ร่วมทั้งสร้างเครือข่ายในการเข้าค่ายอบรมคุณธรรมจริยธรรม

ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

สภาพปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๑. เส้นทางคมนาคมในหมู่บ้านหรือระหว่างหมู่บ้าน ไม่สะดวกในคมนาคมและไม่มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้ท้องถิ่นเป็นหน่วยราชการที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากยิ่งขึ้น ประชาชนจะมารับบริการมากขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาเส้นทางคมนาคมให้มีความสะดวก
๒. ขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคที่สะอาดเพียงพอ	น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต ท้องถิ่นต้องดูแลจัดหาให้เพียงพอ และทั่วถึง
๓. ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอ สำหรับจุดที่มีจำเป็นต้องติดตั้ง	ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากการคมนาคม การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะจะสามารถลดปัญหาได้ระดับหนึ่ง

ปัญหาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

สภาพปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๑. การเสื่อมศีลธรรมทางศาสนาของคนทำให้ไม่มีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมหลายเรื่องตามมา	วัตถุนิยมเข้ามาครอบงำสังคม ทำให้เกิดความวุ่นวายในสังคม สมควรที่จะส่งเสริมให้ เกิดศีลธรรม โดยใช้ศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว จิตใจ
๒. วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม ภูมิปัญญาชาวบ้าน เริ่มสูญหาย เนื่องจากไม่ได้รับความสนใจจากเยาวชนรุ่นหลัง	วัฒนธรรมที่สั่งสมมาแต่โบราณจนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นจะสูญหายไปหากไม่มีการดำรงรักษาไว้

ปัญหาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สภาพปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๑. ปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติเป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจ ชีวิตและทรัพย์สิน นับวันจะยิ่งรุนแรงขึ้น การเตรียมความพร้อมเสมอ จะช่วยลดความสูญเสียลงได้ในระดับหนึ่ง	สภาวะอากาศฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลง เกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ
๒. ขาดระบบบริหารจัดการน้ำที่ดี เนื่องจากในฤดูน้ำหลากจะเกิดปัญหาน้ำท่วมเสมอ และในฤดูแล้งจะประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำอย่างรุนแรง	การสร้างระบบบริหารจัดการน้ำ ถือว่าเป็นการเตรียมรับมือกับปัญหาน้ำท่วมหรือขาดแคลนน้ำได้ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างที่กักเก็บน้ำ การสร้างระบบชลประทาน การสร้างระบบระบายน้ำ
๔. การใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่คุ้มค่า แหล่งน้ำนับว่ามีประโยชน์มากกว่าเพื่อการเกษตร การอุปโภคบริโภค และยังสามารสร้างอาชีพ สร้างรายได้ และประโยชน์ในด้านต่างๆ	การพัฒนาและใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ จะช่วยให้ชุมชนรู้จักวิธีการหารายได้ ฟังตนเอง ฟังทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ที่จะเป็นทางออกที่สำคัญของโลกในอนาคต

สภาพปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๕. พื้นที่ป่าสีเขียวลดน้อยลง เนื่องจาก การบุกรุกถางป่า	หากยังมีการทำลายป่าไปเรื่อย จะทำให้เกิดปัญหาระบบนิเวศ ปัญหาฝนแล้ง ปัญหาน้ำท่วม น้ำป่าไหลหลาก
๖. ขยะและสิ่งปฏิกูล ถือว่าเป็นสิ่งที่กำลังจะสร้างปัญหาให้กับสังคมชนบท หากไม่มีการวางแผนที่ดีจะกลายเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไข	ควรจะมีการสร้างระบบบริหารจัดการการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี โดยไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากนับวันปริมาณขยะที่กำลังจะเพิ่ม ขยะมีมลพิษจะยิ่งมากขึ้น

ปัญหาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

สภาพปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๑. ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้ด้านการเมืองการปกครอง ทำให้กระบวนการตรวจสอบทางการเมืองยังอ่อนแอ	การปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นการปกครองโดยประชาชน เพื่อประชาชน ดังนั้นการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเมืองการปกครองจะทำให้สังคมเกิดความสมดุล
๒. ในการพัฒนาท้องถิ่น ขาดความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น ยกตัวอย่าง ประชาชนขาดความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น ยกตัวอย่างเช่น การจัดประชาคมหมู่บ้าน ประชาชนเข้าร่วมประชาคมน้อย	การเพิ่มขึ้นของประชากรโดยเฉพาะที่เป็นคนท้องถิ่นอื่น ไม่ได้เป็นคนในพื้นที่ ทำให้ขาดการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง
๓. ปัญหาทางด้านสังคมของประชาชนมีหลากหลายด้าน ยกตัวอย่างเช่น ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ฯลฯ แต่หน่วยงานภาครัฐไม่สามารถสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง	การเพิ่มขึ้นของประชากรและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ หน่วยงานภาครัฐจึงต้องมีการพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนให้ครอบคลุมและทั่วถึง
๔. ประชาชนมีการพึ่งพาตนเองน้อยลง เนื่องจากเห็นว่าเป็นหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐที่จะต้องดำเนินการช่วยเหลือประชาชน	ประชาชนมีแนวโน้มการขอรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐเพิ่มขึ้น
๕. ประชาชนยังขาดความสนใจ ในด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเมืองการปกครอง และการบริหารหรือพัฒนาท้องถิ่นทำให้การดำเนินการเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาของบุคคลบางกลุ่ม	การพัฒนาและการแก้ปัญหาหรือ การวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความร่วมมือ จากทุกฝ่าย
๖. ประชาชนไม่เข้าใจระบบบริหารงานของเทศบาลทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการติดต่อประสานงาน อยู่บ่อยครั้ง	เทศบาลเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชน และนับวันภารกิจจะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการสร้าง ความเข้าใจกับประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ
๖. ระบบบริหารจัดการของภาครัฐยังมีกฎระเบียบที่มาก ทำให้การให้บริการประชาชนยังขาดความคล่องตัว และมีขั้นตอนมาก	การอธิบายและการประชาสัมพันธ์ การทำความเข้าใจให้กับประชาชน ในพื้นที่ได้ทราบถึงบทบาทและวิธีการบริหารงานวิธีการทำงาน
๗. ข้าราชการหรือพนักงาน ต้องปรับปรุงกระบวนการทำงานให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดีที่สุดมากกว่าที่เป็นอยู่	การบริการที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของผู้รับบริการ ดังนั้น การข้าราชการผู้ปฏิบัติงานต้องมีจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี